ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 12, Ἑξάμηνος » 6

ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 14, Ἑξάμηνος » 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

Πρὸς ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Α' (ΙΑ') ΑΡΙΘ. 11 (646)

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 2ᾳ Ἰουλίου 1919.

Ο ΣΥΡΙΑΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Αἱ τύχαι τῆς γείτονος Συρίας καὶ τῆς Παλαιστίνης διὰ τῶν αἰώνων ἐγένοντο κοιναὶ πρὸς τὰς τῆς Κύπρου, καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως μέσον τοῦ 1878 εἶχον διακριθῇ τῶν τῆς Κύπρου, περιελθούσης ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῆς Μ. Βρεττανίας. Αὔριον, πιθανώτατα, μετὰ τὴν προσδοκωμένην ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν τῆς Νήσου ἡμῶν, αἱ τύχαι τῶν δύο γειτόνων χωρῶν θὰ διακριθῶσι διὰ παντός. Ἡ Συρία θὰ χειραγωγῆται ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ ἡ Κύπρος ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν κυβερνήσεων τῆς Ἑλλάδος, πάντως δὲ ἡ γειτνίασις τῶν δύο τούτων χωρῶν καὶ τῶν δύο διαφόρων διοικήσεων θὰ προκαλέσωσιν ἁμιλλαν ἐπωφελῆ εἰς ἀμφοτέρας.

Παρὰ τὸν χωρισμὸν ὅμως τῶν τυχῶν τῶν δύο χωρῶν, ἐν Συρίᾳ ὑπάρχει σημαντικὴ μοῖρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, περὶ τῆς ὁποίας ἐπιβάλλεται ἐφεξῆς σπουδαία μέριμνα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κράτος. αἰτέρα ὅλως προσοχὴ καὶ ἐνδιαφέρον εἰς τὴν γείτονα Κύπρον.

Συρία καὶ Παλαιστίνη εἶχον σχεδὸν ἐξελληνισθῇ κατὰ τοὺς Μακεδονικοὺς χρόνους χάρις εἰς τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ εἰς τὸν μετοικισμὸν εἰς αὐτὰς πολυαρίθμων Ἑλλήνων ὥστε κατὰ τὸν Γ' αἰῶνα μ.Χ. ἐν τῷ παρὰ Φιλοστράτῳ διαλόγῳ Φοίνικος ἐμπόρου καὶ Ἕλληνος Ἀβυδινοῦ ν' ἀνομολογῆται ὅτι ἐν Φοινίκῃ τὰ πάντα ἐξελληνίσθησαν, καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἀβυδινὸς ἀμπελουργὸς νὰ μὴ διακρίνῃ τὸν Φοίνικα ἔμπορον ὡς ξένον καὶ ἀλλοεθνῆ.

Ὁ ἐξελληνισμὸς τῆς Συρίας ἐπὶ τῶν ρωμαϊκῶν καὶ βυζαντιακῶν χρόνων ἀπέβη πλήρης, ὅτε ἐνέσκηψεν ἡ Ἀραβικὴ καταιγὶς ἥτις ἀνεστάτωσε τὰ πάντα.

Κατὰ τοὺς μακροὺς καὶ δεινοὺς μεταξὺ Βυζαντίνων καὶ Σαρακηνῶν πολέμους, ἡ Συρία εἶχεν ἀποβῇ πεδίον διηνεκῶν καὶ τρομερῶν μαχῶν καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς καὶ ἡ ὕπαιθρος ὑπέμειναν πάντα τὰ δεινὰ τῶν θρησκευτικῶν πολέμων. Μετὰ τὴν λεηλασίαν καὶ τὴν σφαγὴν ὑπὸ τοῦ νικητοῦ, οἱ ἐπιζῶντες κάτοικοι ὤφειλον νὰ ἀσπάζωνται τὴν θρησκείαν καὶ τὴν γλῶσσαν τοῦ νικητοῦ καὶ κατὰ τὰς μεταβολὰς τῶν τυχῶν τοῦ πολέμου μετέβαλλον καὶ θρησκείαν καὶ γλῶσσαν, καὶ οὕτως ἡ Ἐκκλησία τῆς Συρίας ἢ Ἀντιοχείας ὑπέμεινε τὰς δεινοτάτας δοκιμασίας, ἐνῷ ἡ τῆς Παλαιστίνης ἐπροστατεύετο ὑπὸ τῆς συνθήκης τοῦ Χαλίφου Ὀμὲρ Χατὰπ καὶ τῆς ἱερότητος τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν Ἁγ. Τόπων καὶ παρὰ τοῖς Μουσουλμάνοις αὐτοῖς.

Μετὰ τὴν ὁριστικὴν τῆς Συρίας κατάκτησιν ὑπὸ τῶν Ἀράβων καὶ ὕστερον ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐξηραβίσθη ἅπασα κατὰ τὴν γλῶσσαν καὶ ἡ περισωθεῖσα Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ὑπηχρεώθη νὰ δεχθῇ καὶ αὐτὴ ἐν ταῖς ἱεροτελεστίαις αὐτῆς τὴν ἀραβικὴν γλῶσσαν. Ἡ κυριαρχία τῶν Φράγκων Σταυροφόρων ἐν Παλαιστίνῃ καὶ εἰς τινας παραλίους πόλεις τῆς Συρίας διὰ τῆς βίας καὶ τοῦ προσηλυτισμοῦ ἐγκαθίδρυσε παπικὴν ἐκκλησίαν ἐν ταῖς χώραις ταύταις δαπάναις τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, αἵτινες μετὰ τὰς ἀραβικὰς καταπιέσεις, νέα ὑπέμειναν δεινὰ ὑπὸ τοὺς Τούρκους ὑπὸ τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐξαποστελλομένων προπαγανδῶν. Ἡ ἀπὸ τοῦ Φραγκίσκου Α' φιλότουρκος πολιτικὴ τῆς Γαλλίας ἐπὶ αἰῶνας μακροὺς χάριν ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν καθόλου σκοπῶν, καὶ ἡ προστασία αὐτῆς ἐν Τουρκίᾳ τῶν εἰς τὴν λατινικὴν ἐκκλησίαν ἀνηκόντων χριστιανῶν παρέσχον τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὰς προπαγάνδας [illegible] Τουρκίᾳ Ἐκκλησίας, μάλιστα δὲ τῆς Συρίας, ὅπου διὰ τὰς Σταυροφορικὰς παραδόσεις ἐξυπηρέτουν αὐταὶ καὶ σκοποὺς πολιτικοὺς τῆς Γαλλίας.

Διὰ γενναίων χορηγιῶν τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ πλουσίου ταμείου τῶν Ἰησουϊτῶν οἱ προπαγάνδαι αὐταὶ ἀνήγειραν μεγαλοπρεπεῖς ναούς, νοσοκομεῖα, πολλὰ καὶ πάντων τῶν βαθμῶν σχολεῖα μέχρι καὶ Πανεπιστημίου, προσελκύουσαι εἰς αὐτὰ τέκνα πάντων τῶν Σύρων ἄνευ διακρίσεως θρησκευτικῆς, καὶ διὰ τῆς ἰσχυρᾶς προστασίας τῶν κατὰ τῶν Τουρκικῶν καταπιέσεων καὶ ἀδικιῶν ἐξασκοῦσαι μέγα καὶ ἰσχυρὸν γόητρον ἐπὶ τὸν χριστιανικὸν κόσμον ὅλον τῆς Συρίας.

Παρὰ πάσας τὰς μακραίωνας περιπετείας καὶ ταλαιπωρίας, περιεσώθησαν μέχρις ἡμῶν ὀπουδαῖαι λείψανα τῆς πάλαι κραταιᾶς ἐν Συρίᾳ καὶ Παλαιστίνῃ Ὀρθοδοξίας, λείψανα δεδοκιμασμένα ὡς ὁ χρυσὸς ἐν χοάνῃ, καὶ πρὸς τὰ λείψανα ταῦτα ὀφείλει ἡ νέα καὶ μεγάλη Ἑλλὰς νὰ φέρῃ σύντονον τὴν μέριμναν καὶ τὴν προσοχὴν αὐτῆς.

Δὲν διεκδικοῦμεν οἱ Ἕλληνες ἐν Συρίᾳ δικαιώματα ἐδαφικὰ καὶ πολιτικά, ὀφείλομεν ὅμως νὰ προστατεύσωμεν ὅ,τι περιεσώθη ἐκ τοῦ Ὀρθοδόξου Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῶν προπαγανδῶν τῆς Δύσεως καὶ τῶν ὀνύχων τοῦ Παπολαυισμοῦ, δὲν πρέπει δὲ τὸ μέγα τοῦτο ἔργον νὰ ἀναθέσωμεν ὁλοσχερῶς εἰς τοὺς Ἕλληνας ἢ Ἑλληνοφώνους κληρικούς, οἵτινες, πλὴν ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων, τὰ διώτατα Ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα ἐπεδιώξαν καὶ ἠσκησαν ὡς μέσα χρηματισμοῦ καὶ ἀθεμίτου πλουτισμοῦ, ἐμβαλόντες τὴν δυσπιστίαν καὶ προκαλέσαντες ἐν τέλει τὴν ἐχθρότητα τῶν ἐθναγενῶν ὀρθοδόξων πληθυσμῶν.

Μετὰ τὴν κατόρρευσιν τῆς Ρωσίας, αἱ Ὀρθόδοξοι Ἑλληνικαὶ Ἐκκλησίαι ἀπηλλάγησαν τοῦ παν-σλαυιστικοῦ κινδύνου, ἀπέμεινε δὲ ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ φυσικὴ καὶ νόμιμος ἐκπρόσωπος τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν αὐτῇ ἡ Ἑλλὰς τῆς σήμερον καὶ ἡ Ἑλλὰς τῆς αὔριον, τῆς ὁποίας τὰ ὅρια θὰ ἐκτείνωνται μέχρι τοῦ Εὐξείνου καὶ ἐπὶ τῆς Μ. Ἀσίας, διὰ τῆς Κύπρου δὲ καὶ μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς Συρίας.

Ἐντοιοῦτος ὁ διὰ τὴν Συρίαν θὰ εἶναι ἀσφαλὴς ἡ Γαλλία, καὶ ὡς ἐν τῷ παρόντι, μετὰ μείζονος ζήλου καὶ δυνάμεως ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ἐπιδιώξῃ τὸν ἐκγαλλισμὸν ἢ ἐκφραγκισμὸν τῆς Συρίας ὅλης διά τε τῶν λαϊκῶν καὶ τῶν κληρικῶν σχολείων καὶ πάντων τῶν ἄλλων εἰς χεῖρας τῆς γαλλικῆς ἐξουσίας μέσων. Θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ διάδοσις τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἴς τε τὸν ἀστικὸν καὶ τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν τῆς Συρίας, ἐξοβελιζομένης τῆς ἀραβεβαίως ἱκανὸς θὰ παρέλθῃ ὁ χρόνος. Μετὰ τῆς βαθμιαίας ἐκπτώσεως τῆς ἀραβικῆς γλώσσης ἐν Συρίᾳ, θὰ ἀποβαίνῃ αὕτη βαθμηδὸν ἀκατάλληλος καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ τῆς χώρας ταύτης, καὶ ὅταν ἀποφασισθῇ ν' ἀντικατασταθῇ αὕτη, ἡ ἀντικατάστασις πάντως θὰ γένηται διὰ τῆς Ἑλληνικῆς, οὔτε διὰ τῆς λατινικῆς, οὔτε διὰ τῆς σλαυωνικῆς, καὶ τοῦτο θὰ ὑπάρξῃ μέγα βῆμα πρὸς τὸν ἐκ νέου ἐξελληνισμὸν τῶν Σύρων Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων.

Τὰ προνόμια, ἅτινα διεξεδίκει καὶ ἐξήσκει ὁ Ἑλληνικὸς κλῆρος ἐν Παλαιστίνῃ καὶ Συρίᾳ ὑπὸ τὴν Τουρκίαν, φοβούμεθα ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρεπῶνται ἐφεξῆς ὑπὸ τῆς γαλλικῆς διακυβερνήσεως, ὡς τοῦτο ἐγένετο κατάδηλον ἐν Ἱεροσολύμοις διὰ τὸν Πατριάρχην Δαμιανόν.

Ἐκεῖ φαίνεται ὅτι, τῇ παραινέσει καὶ προτροπῇ τοῦ κ. Μεταξάκη, ἡ Κυβέρνησις Βενιζέλου ἀπεπειράθη νὰ δημιουργήσῃ τετελεσμένον γεγονὸς διὰ τῆς συγκροτήσεως συνόδου ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἐκλογῆς Πατριάρχου, ἀπόντος τοῦ Δαμιανοῦ· ἐπέτυχεν ὅμως ὁλικῶς, διότι ὁ ὀρθόδοξος λαὸς τῶν Ἱεροσολύμων, προσηλωμένος εἰς τὸν Πατριάρχην Δαμιανόν, ἐζήτησε καὶ ἐπέτυχε τὴν ἀναγνώρισιν τούτου ὑπὸ τῶν Ἀγγλικῶν ἐκεῖ ἀρχῶν. Εἶναι ἄρα, βέβαιον ὅτι καὶ ἐν Παλαιστίνῃ καὶ ἐν Συρίᾳ Πατριάρχαι καὶ Μητροπολῖται θὰ ἐκλέγονται ἐφεξῆς διὰ μεικτῆς ψηφοφορίας κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἐκλογέων.

Ἀνάγκη, ἄρα, νὰ ἐπέλθῃ πλήρης διαλλαγὴ μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τούταις κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ν' ἀποδοθῇ εἰ ἐκουσίως καὶ ἐθελοντεὶ εἰς τοὺς ἀραβοφώνους κληρικοὺς τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγωνται ἢ διορίζωνται εἰς τὰ ἀνώτατα Ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα, νὰ παύσῃ δὲ τοῦ λοιποῦ ἡ διάκρισις μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ἀραβοφώνων Ὀρθοδόξων.

Ἡ ὀρθόδοξας Ἐκκλησία καὶ τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα τῶν ἀραβοφώνων ὀρθοδόξων θὰ προφυλάξωσιν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ὁλοσχεροῦς ἐκφραγκισμοῦ, διότι θὰ παραμείνουν κεχωρισμένοι καὶ διϊστάμενοι ἀπὸ τῆς λατινικῆς ἐκκλησίας, ἥτις θὰ ἐκπροσωπῇ τόν τε πάπαν καὶ τὴν Γαλλίαν, θὰ εὕρωσι δὲ ἐν τῇ ὀρθοδοξίᾳ καὶ τῇ μεγάλῃ Ἑλλάδι τοὺς φυσικοὺς προστάτας καὶ ἀνειλήπτορας αὐτῶν. Οἱ ἀραβόφωνοι ὀρθόδοξοι θὰ ἀπαιτήσωσιν ὅλα τὰ δικαιώματα αὐτῶν,—καὶ εἰ τε κάλλιον νὰ δοθῶσι ταῦτα ἑκουσίως καὶ προαιρετικῶς, ἀντὶ νὰ ἀνακτήσωσιν αὐτὰ αὐθαιρέτως καὶ δικαιωματικῶς.—Μετὰ τοῦτο, μετὰ συνεννόησιν καὶ σύμπραξιν νὰ γένηται ὑποχρεωτικὴ ἡ διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς πάντα τὰ ὀρθόδοξα σχολεῖα πάντων των βαθμῶν οὐ μόνον ὡς γλώσσης ἐθνικῆς, λησμονηθείσης, ἀλλὰ καὶ ὡς γλώσσης τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἀποσειωθέντες τοῦ παν-σλαυιστικοῦ ἐφιάλτου ἀπὸ τῆς Συρίας καὶ τῆς Παλαιστίνης, πᾶσα ὑπάρχει βεβαιότης ὅτι ὁ ὀρθόδοξος χριστιανικὸς κόσμος τῶν χωρῶν τούτων θὰ προσανατολισθῇ εἰς τὴν νέαν καὶ μεγάλην Ἑλλάδα, ἥτις ὀφείλει τοῦ λοιποῦ ν' ἀναλάβῃ τὴν κηδεμονίαν καὶ προστασίαν τοῦ Συριακοῦ Ἑλληνισμοῦ. Παρακολουθοῦμεν ἐν τῷ γαλλικῷ τύπῳ τὴν δημιουργουμένην ἐκεῖ ταραχὴν καὶ δημαγωγίαν περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς Γαλλίας ἐν Συρίᾳ. Ἀπὸ τοῦδε κατασιρῶννυνται σχέδια καὶ ψηφίζονται μεγάλα ποσὰ χρηματικὰ πρὸς τὴν περαιτέρω ἐν τῷ μέλλοντι ἐργασίαν ἐν Συρίᾳ, ἥτις περιλαμβάνει βέβαια καὶ μάλιστα τοὺς ὀρθοδόξους πληθυσμούς, τὰ ἀποπλανηθέντα ταῦτα διὰ τὴν Ἁγ. ἕδραν πρόβατα.

Ἡ Κύπρος, ἡ ἐγγυτάτη τῇ Συρίᾳ ἑλληνικὴ χώρα, κέκληται, ἐν τῷ ὡραίῳ τούτῳ καὶ εὐγενεῖ ἀγῶνι, νὰ διαδραματίσῃ πρόσωπον πρωταγωνιστοῦ.

ΕΝΔΟΞΟΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἀγαλλίασιν καὶ ὑπερηφάνειαν ἐθνικὴν ἐμβάλλει εἰς πᾶσαν καρδίαν Ἑλληνικὴν ἡ ἀναπόλησις τῶν ὡραίων καὶ ἐνδόξων θερινῶν ἡμερῶν τοῦ 1913 ὅτε ὁ Ἑλλην. στρατὸς ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν αὐτοῦ βασιλέα Κωνσταντῖνον ΙΒ' κατεδίωκεν ἀκάθεκτος τὸν προαιώνιον ἐχθρὸν, καὶ ἡ Ἑλλὰς ἦρεν ὑψηλὰ τὸ μέτωπον ἀγαλλουμένη ἐπὶ τῷ ὑπερόχῳ στρατηλάτῃ καὶ βασιλεῖ καὶ τῷ ἡρωϊκῷ στρατῷ αὐτῆς.

Τὶς Ἕλλην δὲν ἀνακουφίζεται καὶ δὲν ἀναπνέει δι' ὅλων τῶν πνευμόνων αὐτοῦ ἀνατρέχων εἰς τὰς ἐνδόξους ἡμέρας τοῦ κατὰ τῶν βουλγάρων πολέμου, καθ' ὃν λαμπρύνεται καὶ περιφανέσταται νίκαι ἀποκαθίστων τὴν ὑπεροχὴν καὶ ἐπικράτησιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ προγονικῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐπέβαλλον τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαίων αὐτοῦ εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον;

Διανύοντες τὰς ἀντιστοίχους εἰς τὰς ἐνδόξους ἡμέρας τοῦ 1913, διὰ βραχέων ἀνακαλοῦμεν αὐτάς, ἵνα φωτίζωσι τὸν δρόμον τοῦ ἔθνους διὰ τῆς ἀνεσπέρου αἰγλης αὐτῶν καὶ μὴ παραπλανᾶται τοῦτο ἐν ταῖς κρίσεσι καὶ ἀποφάσεσιν αὐτοῦ.

Προήλαυνεν ἤδη ἡ ἀριστερὰ Ἑλληνικὴ πτέρυξ εἰς Στρώμνιτζαν, καὶ ὁ στρατηγὸς Μανουσογιαννάκης, ἡγούμενος τριῶν μεραρχιῶν, ἤρατο νέαν ἐπιτυχίαν κατὰ τῶν Βουλγάρων. Ἑκῶ μία τῶν μεραρχιῶν του εἶχεν ἐντολὴν νὰ παρασκευάσῃ ἐπίθεσιν πλευρικὴν ἐπιτηροῦσα τὸν Στρυμῶνα μέχρι τῆς λίμνης Ταχινοῦ, δύο ἄλλαι ἐβάδισαν πρὸς τὸ Χατζὴ Πεβλίκ.

Τῇ 20ῇ Ἰουνίου, παρὰ τὸ σφοδρὸν πῦρ τῆς βαρείας βουλγαρικῆς πυροβολαρχίας, ὑποστηριζομένης ὑπὸ τῆς βολῆς πολυαρίθμων ὀρεινῶν κανονοστοιχιῶν, οἱ Ἕλληνες ἐκυρίευσαν τὸ Κεζιστίκ, πρὸ τῆς Πεσλίνης, δὲν ἐχώρησαν δὲ περαιτέρω μὴ δυνάμενοι νὰ χρησιμοποιήσωσι τὸ πυροβολικὸν διὰ τὴν ἀπότομον τραχύτατα τῆς χώρας. Πρὸς τὴν Πορβίαν, σύνταγμα τεύχων μετὰ δύο τηλεβόλων ὀρεινῶν ἀπώθησε τοὺς Βουλγάρους οἵτινες ὑπερήσπιζον τὸ στενὸν καὶ ἀφῄρεσεν αὐτοῖς δύο τηλεβόλα. Τὸ αὐτὸ σύνταγμα ἐπεχείρησε τὴν ἀνάβασιν τοῦ Δεμὶρ—Καποῦ καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν κορυφὴν αὐτοῦ μετὰ μύριους ἀγῶνας τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας· ἡ θέσις ἐδέσποζε συνάμα τῶν ἀτραπῶν τῶν ἀγουσῶν ἀπὸ Στρωμνίτσης εἰς Πετρίτσιν καὶ ἐχρησίμευεν ὡς στήριγμα εἰς τὴν ἀριστερὰν ἑλληνικὴν πλευράν.

Τὴν νύκτα τὸ Ἑλληνικὸν πυροβολικὸν προὐχώρησεν εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν, καὶ τῇ ἐπιούσῃ 26 Ἰουνίου μετὰ μονομαχίαν πυροβολικοῦ μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ πεδίνοῦ καὶ τοῦ βαρέος βουλγαρικοῦ, παραταθεῖσα μέχρι τῆς 10ῆς πρωϊνῆς, τὸ ἑλληνικὸν πεζικὸν ἀπώθησεν εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Στρυμῶνος τοὺς βουλγάρους, οἵτινες, ἀποσυρόμενοι ἀνέτιναξαν ἐν τῶν τέξων τῆς γεφύρας τοῦ σιδηροδρόμου.

Ἡ Ἑλληνικὴ ὁρμὴ ἀνέκοπη οὕτω, καὶ οἱ βούλγαροι βλέποντες ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα, ὅπερ εἶχε διακόψει τὴν ἐπίθεσίν του, ἐβάδιζε πρὸς βορρᾶν, ὑπὸ φόβου μήπως εὕρῃ τοῦτο πόρον καὶ ἀποκόψῃ τὴν ὑποχώρησιν αὐτῶν, κατέλιπον ἐν σπουδῇ τὸ Δεμὶρ—Ἰσσὰρ, ὅπου ἀφῆκαν τὸ βαρὺ πυροβολικὸν αὐτῶν καὶ ὑπέρογκον ποσότητα τροφίμων καὶ πολεμοφοδίων.

Ἡ πόλις Δεμὶρ—Ἰσσὰρ ὅπου οἱ βούλγαροι, ἀποσυρόμενοι, ἐπεδόθησαν εἰς σφαγάς, κατελήφθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὴν αὐτὴν ἑσπέραν, καὶ μία μόνη μεραρχία τούτων ἀπεστάλη εἰς καταδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὸ στενὸν τοῦ Στρυμῶνος καὶ ἔπειτα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης πρὸς τὸ Πετρίτσι καὶ τὴν Τζουμαγιάν.

Κατὰ τὴν τελευταίαν φάσιν τῆς μάχης τοῦ Δεμὶρ—Ἰσσὰρ, αἱ Ἑλληνικαὶ μεραρχίαι τῆς ἀριστερᾶς, αἵτινες, ἀπὸ τῆς συγκροτηθείσης μάχης εἰς τὰς παρόδους τῶν ὀρέων Βέλες κατεῖχον τὴν βορείαν κλιτὺν τῆς ὀροσειρᾶς ταύτης, διεσκόρπισεν ἰσχυρὰ ἀποσπάσματα τῶν ὑποχωρούντων βουλγαρικῶν στρατευμάτων ἐξ Ἰστίπ πρὸς τὸ Πετρίτσι ἀφαιρέσαντες αὐτοῖς 20 τηλεβόλα μετὰ τῶν βλητοφόρων αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἅλωσιν τοῦ Δεμὶρ—Ἰσσὰρ ὁ βουλγαρικὸς στρατὸς τοῦ Κάτω Στρυμῶνος ἐχωρίσθη εἰς δύο κορμούς, τὸν ἕνα ἀπωσθέντα διὰ τῶν στενῶν τῶν ὀρέων Βέλες καὶ Τσιγγέλη, καὶ τὸν ἕτερον, ἀπωθηθέντα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σερρῶν, ὅστις, μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Καβάλλας (τὴν νύκτα τῆς 26ης πρὸς τὴν 27ην Ἰουνίου) ἦτο ἠναγκασμένος νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ὑποχώρησίν του διὰ τῶν ἡμιονικῶν ἀτραπῶν, αἵτινες φέρουσι βορείως τοῦ Νευροκοπίου.

Αἱ Σέρραι, ἣν οἱ βούλγαροι ἐπυρπόλησαν, ἀφοῦ πρῶτον ἐλεηλάτησαν αὐτὴν, κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ τῇ 27ῇ Ἰουνίου.

Ἡ Δράμα κατελήφθη τῇ 1ῇ Ἰουλίου ὑπὸ φάλαγγος τῆς μεραρχίας τῶν Σερρῶν μετὰ ἑπτάωρον μάχην ἥτις ἐξειλίχθη περὶ τὴν Ἁλιατράτην. Τὸ βουλγαρικὸν στράτευμα ὑπεχώρησεν ἐν ἀταξίᾳ καταλιπὸν 70 φορτηγαμάξας καταφόρτους ἐκ παντοίων πραγμάτων ἀπὸ τοῦ Δοξάτου διαπαγέντων (οὗτινος τὸ μεγαλείτερον μέρος τῶν κατοίκων εἶχον ἀποσφάξει), καὶ εἰς τὰ περίχωρα τῆς Δράμας.

Ἡ στρατηγικὴ τοῦ στρατηλάτου βασιλέως Κωνσταντίνου ἦτο ἡ ἀδιάλειπτος δίωξις τοῦ ἀπαξ ἡττηθέντος ἐχθρικοῦ στρατοῦ μὴ ἐπιτρέπουσα οὔτε ἄνεσιν οὔτε ἀναπαύσιν, καὶ πρὸς τοῦτο ἔδει καὶ κατὰ μέτωπον νὰ προσβάλληται ὁ ἐχθρὸς ἀκαταπαύστως καὶ ἐκ τῶν πλαγίων ν' ἀπειλῆται, καὶ ἡ περαιτέρω πορεία τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀπέβαινε δυσχερεστάτη, διότι τὸ ὀρεινὸν καὶ ἀποτόμως ἀνηφορικὸν ἔδαφος εἶνε τραχύτατον διατεμνόμενον ὑπὸ κοιλάδων καὶ φαράγγων καὶ φέρον ὑψώματα καὶ δειράδας ἀποκρήμνους καὶ τραχυτάτας, τοιοῦτον δὲ ἔδαφος ἦτο ἐπιτηδειότατον εἰς ἄμυναν καὶ δυσχερέστατον εἰς ἐπίθεσιν.

Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς πτερούμενος ὑπὸ τοῦ πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐπιρρωννύμενος ὑπὸ τῆς ἀκραδάντου πίστεως ἐπὶ τὸν ἀρχιστράτηγον καὶ Βασιλέα του ἐγένετο ἱκανὸς νὰ ὑπερβάλῃ πάντα τὰ ἀνυπέρβλητα προσκόμματα καὶ νὰ χωρῇ ἀκατασχέτως ἀπὸ νίκην εἰς νίκην.

ΛΟΓΟΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ Κου ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἐν τῇ Ἀκαδημείᾳ τῶν Ἠθικοπολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Τῇ 9ῇ 22 π. Ἰουνίου ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἠθικοπολιτικῶν Ἐπιστημῶν ὑπεδέξατο ἐν συνεδρίᾳ αὐτῆς τὸν κ. Βενιζέλον, ἐκλεγέντα ξένον ἑταῖρον αὐτῆς.

Ὁ κ. Μοριζὼ Τιμπὼ (Morizot-Thibaut) πρόεδρος προσεφώνησε τὸν κ. Βενιζέλον ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀκαδημίας, ἀπήντησε δὲ οὗτος εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Κύριε Πρόεδρε,

Κύριοι,

Εὐχαριστῶ ὑμῖν, κύριε πρόεδρε, διὰ τοὺς ἐρασμίους λόγους ὑμῶν. Προσθέτουσιν εἰς τὴν ἐξαίρετον τιμὴν ἣν μοι ἀπενείματε, κύριοι, καλοῦντές με εἰς τοὺς κόλπους τῆς διαπρεποῦς Ἑταιρείας ὑμῶν.

Ἀπεδεξάμην τὰς κολακευτικὰς ψήφους ὑμῶν μετ' ἀπείρου εὐγνωμοσύνης καὶ τόσῳ μᾶλλον συγκεκινημένος ὅσῳ δὲν διαβλέπω τοὺς εἵνεκα οἵτινες καθιστῶσί με ἄξιον. Ἔχετε, ἀληθῶς, τὴν συνήθειαν νὰ παρέχητε, με-

ταξὺ ὑμῶν, παρὰ τοῖς θεωρητικοῖς, θέσιν καὶ εἰς ἄνδρας ἐνεργείας. Ἡ παραδοχή μου ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἠθικοπολιτικῶν Ἐπιστημῶν ὀφείλεται, ἀναμφιβόλως, εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι πάντοτε ἔσχον τὴν γνώμην, ὅτι οὐδέποτε πρέπει νὰ χωρίζεται ἡ ἠθικὴ ἀπὸ τῆς πολιτικῆς.

Ἐν τῇ ἐξαπολυθείσῃ κατὰ τοῦ νόμου τρομερᾷ ταραχῇ διὰ τοῦ μεγάλου πολέμου, κατενόησα ἀμέσως ὅτι ἡ πατρίς μου δὲν ὠφελεῖ νὰ παραμείνῃ μέχρι τέλους οὐδετέρα. Λόγοι πολλαπλοῖ ἀπηγόρευον εἰς αὐτὴν παθητικὴν στάσιν. Ἡ συγκροτηθεῖσα πάλη μεταξὺ δημοκρατίας καὶ αὐταρχίας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀφήσωσιν αὐτὴν ἀδιάφορον· αἱ ἄρισται ἐθνικαὶ παραδόσεις ὤθουν αὐτὴν ὅπως ταχθῇ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας· Ἐν τέλει, ἡ ἀμυντικὴ Συμμαχία της μετὰ τῆς Σερβίας ἔτι ἐπέβαλλον καθῆκον ἐπιτακτικὸν ἵνα δράμῃ εἰς βοήθειαν τοῦ ἡρωϊκοῦ τούτου ἔθνους καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει—ἥτις ἔμελλε σχεδὸν μοιραίως νὰ πραγματοποιηθῇ—ὅτι θὰ ἐγίνετο θῦμα βουλγαρικῆς ἐπιθέσεως.

Ἔκτοτε, καθώρισα τὴν γραμμὴν τῆς πορείας μου· ὅτε, μετὰ τὴν Σιαρλερουά, οἱ Γερμανοὶ ἐπλησίαζον τὸ πρῶτον εἰς Παρισίους, προσέφερα εἰς τὰς δυτικὰς δυνάμεις τὴν σύμπραξιν τῆς Ἑλλάδος.

Μὴ τολμῶν ἔτι νὰ περιέλθῃ εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὸ λαϊκὸν φρόνημα οὐτινος ἤμην ὁ πιστὸς διερμηνεύς, ὁ πρώην βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐπέτρεψέ μοι νὰ χωρῶ. Ἐπεφυλάσσετο ν' ἀντιταχθῇ εἰς τὴν πολιτικήν μου ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς ἐνεργείας. Ἀκριβῶς, ὅτε τὸ θέρος τοῦ 1915, μετὰ τὴν βουλγαρικὴν ἐπίθεσιν, ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς, πάραυτα κινητοποιηθείς, ἔμελλε νὰ ὁρμῇ εἰς βοήθειαν τῆς Σερβίας, ἐρρίφθη ἀποτόμως προβάλλων κατηγορηματικὴν ἄρνησιν. Μάτην παρέστησα αὐτῷ ὅτι τὸ στέμμα δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ παρεμποδίζῃ πολιτικὴν ἐπιδοκιμασθεῖσαν διὰ προσφάτου λαϊκῆς ἐτυμηγορίας, διϊσχυρίσθη ὅτι ὑπεύθυνος ὢν πρὸς τὸν Θεὸν περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ Κράτους, ἠξίου ὅτι ἡ γνώμη του ἔδει νὰ ἐπικρατήσῃ τῆς ἀποφάσεως τῆς χώρας.

Προῆλθεν οὕτω διὰ τὴν Ἑλλάδα τρομερὰ κρίσις, ἥτις μικροῦ δεῖν ἐπέφερε τὴν καταστροφὴν αὐτῆς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δοκιμασίας ταύτης, ὅτε πολλάκις, ἡ τύχη τῶν Συμμάχων ἐφάνη ἀπελπιστικὴ καὶ πολλοὶ ἦσαν οἱ προβλέποντες εἰρήνην λευκήν, δὲν ἔσχον ἐν οὐδεμιᾷ στιγμῇ τὸν ἐλάχιστον δισταγμὸν περὶ τῆς πολιτικῆς ἣν εἶχε καθῆκον ἡ χώρα μου νὰ μετέλθῃ.

Δὲν ἦτο μόνον διὰ τὴν πίστιν μου ἐπὶ τὴν νίκην τῶν Συμμάχων, ἀλλὰ καὶ διότι, καὶ ἂν ἡ προσδοκία μου ἔμελλε νὰ διαψευσθῇ, ἐπίστευον σταθερῶς, ὅπως δὲν ἐδίστασα νὰ τὸ διακηρύξω δημοσίᾳ, ὅτι αἱρετώτερον ἦτο διὰ τὴν Ἑλλάδα νὰ ὑποκύψῃ παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἐσπερίων δυνάμεων ἢ νὰ ἀτιμασθῇ ὑπὸ οὐδετερότητος, ἥτις θὰ ἦτο παράλειψις τοῦ δεδεντος λόγου.

Ἐσήμανε δ' ἐμὲ τότε ἡ ὥρα, ὡς καλῶς εἴπετε, κ. Πρόεδρε, ἡ ἀγωνιώδης ὥρα τοῦ βίου μου. Τὸ δεύτερον ἀπομακρυνθεὶς τῆς ἐξουσίας ὑπὸ βασιλέως ὅστις κατεπάτει τὸ Σύνταγμα ἵνα μετέλθῃ πολιτικὴν ἀντίθετον πρὸς τὴν λαϊκὴν θέλησιν, περιῆλθον εἰς σκληρὰν ἐξέτασιν συνειδήσεως· ἡ δρᾶσις ἔμελλε νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἀποκήρυξιν τοῦ αὐθαιρέτου καὶ καταστρεπτικοῦ χαρακτῆρος τῆς βασιλικῆς πολιτικῆς; Δὲν εἶχον, τοὐναντίον, ἐπιτακτικὸν καθῆκον, νὰ μεταβῶ ἀπὸ τῆς ἐπικρίσεως εἰς τὴν ἐνέργειαν, προστρέχων ἅπαξ ἔτι εἰς τὴν ἐπανάστασιν ἵνα προσπαθήσω νὰ σώσω τοὐλάχιστον τὴν τιμὴν τῆς χώρας;

Ὀδυνηρὰ πάλη συνήφθη ἐν τῇ ψυχῇ μου. Ὅστις δὲν ἔσχε τὸ οὐχὶ ζηλευτὸν προνόμιον, ὅπερ ἐπεφύλαξέ μοι ἡ τύχη νὰ κάμνω ἐπαναστάσεις διαδοχικάς, δυσκόλως φαντάζεται τὴν ὀξεῖαν ἀγωνίαν τοῦ ἀνθρώπου ὅστις σκοπίμως θραύει τὴν καθεστηκυῖαν τάξιν ἵνα δημιουργήσῃ νέαν κατάστασιν πραγμάτων συμφωνοτέρων, ἐν τῇ συνειδήσει του, πρὸς τὸ δίκαιον, ὅστις ὅμως περιστοιχίζεται ὑπὸ τῆς σταθερᾶς ἀπειλῆς νὰ ἴδῃ τὴν ἀναρχίαν καταστρέφουσαν τὸ ἔργον του ἐν ἀτιμωτικῇ ἀπροτιμίᾳ.

Ἠδυνάμην ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, νὰ ἔχω ἄλλον φόβον· ὁ κληρονομικὸς ἐχθρὸς, ὅστις, μετὰ τὴν ἥτταν τῆς ἡρωϊκῆς Σερβίας, εἶχε συγκεντρώσει τὰς στρατιάς του εἰς τὴν μεθόριον ἡμῶν, ἠδύνατο νὰ ἐπωφεληθῇ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἵνα ἐπιδράμῃ τὴν ἐθνικὴν χώραν τὴν μὴ κατεχομένην ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τῆς Ἀνατολῆς. Παρομοία περίπτωσις ἠδύνατο νὰ ματαιώσῃ τὴν ἐπανάστασιν, ἣν ὁ λαὸς δὲν παρέλιπε νὰ θεωρῇ ὑπεύθυνον τῆς ἐχθρικῆς ἐπιδρομῆς.

Συνησθανόμην ἐξ ἄλλου ὅτι ὑπερέβην τὴν ἡλικίαν, καθ' ἣν κατέχει τις ὅλην τὴν ἀναγκαίαν δύναμιν ὅπως ἀγάγῃ εἰς πέρας καλὸν τοιαύτην μάχην.

Εἶχον, τέλος, δὲν δύναμαι νὰ τὸ ἀποκρύψω, ἄλλον τινὰ φόβον. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, κεκμηκὼς ἔτι ὑπὸ τῶν βαλκανικῶν πολέμων, εἶχεν ὑπομείνει τὴν ἐξαντλητικὴν δοκίμασίαν κινητοποιήσεως δεκαμήνου, διατηρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πρώην βασιλέως ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ ὅπως χρησιμοποιήσῃ τὴν στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν ἵνα καταβάλῃ διὰ συστηματικῆς διδασκαλίας τὸ ἠθικὸν τοῦ ἔθνους. Ὑπέμεινεν ἐξ ἀρχῆς τοῦ πολέμου τὴν διαβολικὴν γερμανικὴν προπαγάνδαν, ἥτις, καθ' ἡμέραν ἀδιαλείπτως ἀνήγγελλε μετὰ πατάγου γερμανικὰς νίκας καὶ προέβαλλε τὸ παράδειγμα τοῦ Βελγίου, τῆς Σερβίας, τοῦ Μαυροβουνίου, τῆς Ρουμανίας διεκήρυττεν ὅτι ἡ αὐτὴ τύχη ἀνέμενε τὰς μικρὰς χώρας ὅσαι θὰ ἦσαν ἱκανῶς αὐθάδεις νὰ περιπλακῶσιν εἰς τὸν ἀγῶνα μεταξὺ γιγάντων. Παρὰ τὴν ἐμπιστοσύνην ἣν εἶχον στηρίξει ἐπ' αὐτήν, διηρώτων ἐμαυτὸν ἐνίοτε, ἐὰν ὁ λαὸς οὗτος, κεκμηκὼς καὶ κατεργαζόμενος οὕτω ἠδύνατο νὰ ἠλεκτρισθῇ ἐπαρκῶς ὥστε νὰ περιφρονήσῃ σύναμα τὰς φρικαλεότητας ἐμφυλίου πολέμου κατὰ βασιλέως ἀπολαύοντος ἔτι τοῦ γοήτρου στρατιωτικοῦ ἀρχηγοῦ δὶς νικηροῦ, καὶ εἰς τοὺς τοῦ πολλῷ τρομερωτέρου ἐξωτερικοῦ πολέμου, ὃν ποτε ἐγνώρισεν ἡ ἀνθρωπότης.

Εἶχον ὅμως καθ' ἑκάστην τόσας καὶ τόσον ἀναμφισβητήτους ἐνδείξεις τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ πρὸς ἐμέ, ὥστε δὲν μοὶ ἐπετρέπετο νὰ ἐπιδείξω πρὸς αὐτὴν ὀλιγωτέραν ἐμπιστοσύνην. Ὅτε ἡ ἀπολυταρχικὴ κυβέρνησις Ἀθηνῶν ἠνέῳξε τὰς πύλας τῆς Ἑλλην. Μακεδονίας εἰς τὴν βουλγαρικὴν εἰσβολήν, αἱ ἀμφιβολίαι μου διελύθησαν παντελῶς. Συνέστησα τὴν προσωρινὴν κυβέρνησιν Θεσσαλονίκης καὶ προσεκάλεσα τὸν λαὸν ὅπως σχηματίσῃ στρατὸν ἐθνικὸν ἵνα πλύνῃ διὰ τοῦ αἵματός του τὴν παράλειψιν τοῦ δοθέντος λόγου. Δὲν ἔκαμα πρὸς αὐτὸν οὐδεμίαν ἐπαγγελίαν εἰς τὸ ἀντικείμενον τῶν πόθων του.

Ἡ ἐπιφύλαξις αὕτη μοὶ ἐπεβάλλετο ἀπολύτως, διότι ἂν ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Τουρκία, ὀλίγους μῆνας πρὸ τῆς στρατιωτικῆς καταστροφῆς των, ἤθελον ζητήσει εἰρήνην, εἶνε πιθανώτατον ὅτι οἱ Σύμμαχοι, ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ πλεονέκτημα ὅπερ θὰ προέκυπτε ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος, θὰ συνήνουν ὅπως σεβασθῶσι τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα τῆς μιᾶς καὶ νὰ ἐπιτρίψωσιν εἰς τὴν ἑτέραν τὰς κτήσεις αὐτῆς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Μ. Ἀσίᾳ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Ἑλλὰς οὐδεμίαν θὰ εἶχε πιθανότητα νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς ἐθνικοὺς πόθους αὐτῆς.

Ἐὰν σήμερον δύναται νὰ τρέφῃ μετ' ἐμπιστοσύνης ἀντίθετον ἐλπίδα, ὀφείλει τοῦτο εἰς τὴν τύφλωσιν τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, οἵτινες, μὴ καταθέσαντες τὰ ὅπλα εἰμὴ ἄφοῦ ἡττήθησαν, ἀφῆκαν εἰς τοὺς Συμμάχους, πλήρη καὶ ἀκεραίαν ἐλευθερίαν ὅπως κανονίσωσι τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἀνατολῆς ἐπὶ τῆς βάσεως τῶν ἀρχῶν τοῦ προοδρου Οὐίλσων.

Οὕτω, ἀφοῦ μετέσχε τοῦ μεγάλου πολέμου μετὰ μόνου τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπανορθώσεως τῆς τιμῆς αὐτῆς, ἡ Ἑλλὰς δοκιμάζει, προσέτι, τὴν ὑπερτάτην εὐχαρίστησιν ὅτι δύναται νὰ προσδοκᾷ ἀπὸ τῆς νίκης τὴν συντέλεσιν τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεώς της.

Ἐπιτρέπεται νὰ βλέπωμεν ἐν τούτῳ ὅτι διὰ τοὺς πολιτικούς, ὡς καὶ διὰ τοὺς λαοὺς ἡ εὐκάβεια πρὸς τὰ δίδαγματα τῆς ἠθικῆς, θεωρούμενα ἀχώριστα ἀπὸ τῶν κανόνων τῆς πολιτικῆς, ἀποτελεῖ τὸ ἄριστον καὶ ἴσως τὸ ἀσφαλέστερον μέσον ἐπιτυχίας.

Ζητῶ συγγνώμην, Κύριοι, ὅτι τόσον πολὺ ἀπησχόλησα τὸν πολύτιμον χρόνον ὑμῶν, ἀλλὰ μετάσχῶν τῆς συνεδρίας μεθ' ὑμῶν, ἐνόμισα ὅτι ἀπονέμω τιμὴν πρὸς τὸν ὑψηλὸν σκοπὸν τῶν ἐργασιῶν ὑποβάλλων εἰς τὴν κρίσιν ὑμῶν τὴν ἠθικότητα, ἥτις μοὶ φαίνεται ὅτι προκύπτει ἐκ τῆς τελευταίας πολιτικῆς κρίσεως ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ εὐλάβεια αὕτη δὲν ἐμπνέεται μόνον ὑπὸ τῆς εὐγνωμοσύνης ἣν ὀφείλω ὑμῖν ἐπὶ τῇ μεγάλῃ τιμῇ ἣν μοὶ ἐκάμετε. Εἶναι ἡ μορφὴ ἣν ἡ καρδία καὶ ἡ διάνοιά μου ἐκλέγουσι τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ὅπως ἐκφράσω δι' ὑμῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν ἀναλλοίωτον καὶ εὐγνώμονα ἀφοσίωσιν, διότι εἶσθε οἱ θεματοφύλακες τῆς γαλλικῆς ἐπιστήμης καὶ σκέψεως, οἵτινες ἐξεγείρουσι καὶ κεντρίζουσι τὰς μεγίστας πρωτοβουλίας, ἐξωραΐζουσι καὶ ἠθοποιοῦσι τὰς ὑψίστας δραστηριότητας.

Οὐδὲν ἔθνος ὀφείλει πλείονα εἰς τὴν Γαλλίαν ἢ ὁ Ἑλληνισμός. Κατατρυχόμενος, εὗρε παρ' αὐτῇ τὸ ἄριστον στήριγμα, ἵνα χειραφετηθῇ. Ἀσθενὴς οὐδέποτε ἔκαμεν ἐπὶ ματαίῳ ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἰσχυρὰν προστασίαν αὐτῆς. Διωξὼν δικαιοσύνην πάντοτε εὗρεν ἐν αὐτῇ ἀμερόληπτον κριτήν.

Ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν θὰ ἠδύνατο ἐπὶ πλέον νὰ λησμονήσῃ ὅτι, κατὰ τοὺς μακροὺς αἰῶνας τῆς δουλείας του ἡ μεγάλη κληρονομία τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ εὐλαβῶς περισυνελέγη, διετηρήθη καὶ ἐβελτιώθη ὑπὸ τῆς Γαλλίας, ἥτις δὲν ἔπαυσεν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτῆς νὰ τῇ ἐπιδαψιλεύῃ ἐλευθερίως τὰς εὐεργεσίας αὐτῆς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κρίσεως τῆς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς κατεθριάμβευσε, ὤφειλεν εἰς τὴν Γαλλίαν τὴν προθυμοτάτην ἀνδρομὴν πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν αὐτῆς ὡς καὶ διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ τὴν ὀδηγίαν τῶν νικηφόρων στρατιῶν αὐτῆς.

Ἐάν, ὦ Ἕλλην, συμμερίζομαι τὰ αἰσθήματα ὑφ' ὧν διαπνέονται πάντες οἱ συμπατριῶταί μου πρὸς τὴν Γαλλίαν, ὡς πολιτικὸς δύνομαι εἰς τοῦτο νὰ προσθέσω κἄτι, ὅτι τὴν ἀρίστην ἐμπιστευσιν τῆς δραστηριότητός μου ὀφείλω εἰς τὰς διαδεδομένας ἀρχὰς διὰ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως. Ἐὰν ἑκάστοτε καλῶς ἐφήρμοσα ταύτας, ἡ ἐπιτυχία ἣν ἐκαρπώθην πρέπει νὰ καταγραφῇ εἰς τὸ ἐνεργετικὸν τῆς γαλλικῆς σκέψεως. Οὐδὲν δύναται νὰ μοὶ εἶνε μᾶλλον εὐχάριστον νὰ ἐξοφλήσω ἐνώπιον ὑμῶν τὴν ὀφειλὴν ταύτην εὐγνωμόνως.

ΤΑ ΕΛΛΗΝ. ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΕΝ ΤΗι Ν. ΡΟΣΙΑι

Ἐκ τῆς παρισινῆς «Ἐφημ. τῶν Συζητήσεων» μεταφέρομεν ὧδε ἐν μεταφράσει τὰ ἑπόμενα:

«Τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα τὰ ἀπροσταλέντα εἰς τὴν νοτίαν Ρωσίαν συνέκειντο ἐκ τῆς 11ης καὶ τῆς 13ης μεραρχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ πεζικοῦ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Νίδερ. Τάγματα τῆς 11ης μεραρχίας ἀπεστάλησαν ἀμέσως ἵνα καταλάβωσι τὴν Χερσῶνα καὶ τὸ Νικολαϊεφ.

Πρὸς τὰς ἀρχὰς Μαρτίου, βολσευικὰ στρατεύματα, μετὰ δυνάμεως δεκαπλασίας καὶ μετὰ πυροβολικοῦ, ἐπετέθησαν κατὰ τῆς Χερσῶνος. Τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα ἀντέστησαν ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας, ἐνῷ ἐν τῇ πόλει αὐτῇ τῆς Χερσῶνος ἐξερρήγνυτο βολσευικὴ ἐπανάστασις. Λαβόντα διαταγὴν ὅπως ἀναδιπλωθῶσιν, ἐξετέλεσαν τὴν κίνησιν ταύτην ἐν ἐντελεῖ τάξει, ἀποβαλόντα 200 ἄνδρας, τεθέντας ἐκτὸς μάχης, ἐξ ὧν 13 ἀξιωματικούς.

Ταυτοχρόνως, τρία Ἑλληνικὰ τάγματα καὶ τινες μικραὶ μονάδες γαλλικαὶ προσεβλήθησαν ἐν Βερεζόφκα ὑπὸ βολσευικῶν δυνάμεων πολλῷ ὑπερτέρων. Ὑπεχρεώθησαν νὰ ἀναδιπλωθῶσιν ἀποβαλοῦσα 110 ἄνδρας ἐκτὸς μάχης.

Τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα, κατὰ μέγα μέρος ἑλληνικά, συνεκεντρώθησαν ἐκ Ὀδησσῷ. Ἐν τῇ πόλει ἐφρουροῦντο κίνημα βολσευικόν. Ἡ γαλλικὴ ἀρχηγία ἔκρινεν ὅτι αἱ δυνάμεις ὅσας διέθετον ἦσαν ὅλως ἀνεπαρκεῖς ὅπως ὑπερισχύσωσι τὴν πόλιν, ἐναντίον ἐπικειμένης ἐπιθέσεως τῶν βολσευίκων, πολλῷ ἀνωτέρων ἀριθμητικῶς, ἔχουσα ὀπισθεν ἰθιγενῆ πληθυσμὸν λίαν ὑποπτον. Ἐν τῷ μεταξὺ, τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα ὑφίσταντο ἐπὶ 15 καὶ πλέον ἡμέρας τὰς συνεχεῖς καὶ λυσσαλέας ἐπιθέσεις τῶν βολσευίκων καὶ μάλιστα ἀντεπετίθοντο συχνὰ ἐπὶ τῆς γραμμῆς Βερεζόφσκα—Ὀδησσοῦ, χωρὶς νὰ ἀντικαθίστανται, ἐλλείψει ἄλλων διαθεσίμων στρατευμάτων. Περὶ τὸ τέλος Μαρτίου δυνάμει διαταγῆς ἐκ Παρισίων, ἤρξατο ἡ ἐκκένωσις τῆς Ὀδησσοῦ.

Αἱ ἀπώλειαι τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων κατὰ πάσας τὰς μάχας αὐτῶν ἀνῆλθον εἰς 1,000 ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας ἐκτὸς μάχης.

Τὸ μεγαλείτερον μέρος τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων ἀνεδιπλώθη πρὸς τὴν γραμμὴν τοῦ ποταμοῦ Δνεῖστερ, ἐνῷ ἓν σύνταγμα κατεῖχε τὴν Σεβαστούπολιν. Ἡμέρας τινὰς ὕστερον ἡ Σεβαστούπολις ἐξεκενώθη ὡσαύτως καὶ ἅπαντα τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα συνεκεντρώθησαν ἐπὶ τοῦ Δνεῖστερ.

Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν ἄμυναν τῆς μεσημβρινῆς Ρωσίας ἔσχεν ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὴν φυγὴν σχεδὸν 20,000 Ἑλλήνων ἐκ τῶν χωρῶν τούτων, οἵτινες προσέφυγον εἰς τὴν Ἑλλάδα φεύγοντες τὰς ἀντεκδικήσεις τῶν βολσευίκων.

Ὁ στρατηγὸς Ἀνσέλμ, ἀρχηγὸς τῶν Συμμαχικῶν στρατευμάτων, ἀνέφερεν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διαταγῇ τὰς Ἑλληνικὰς μονάδας ἐν Χερσῶνι, «αἵτινες ὑπέμειναν ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας ἡρωϊκὸν ἀγῶνα ἐναντίον δεκαπλασίου ἐχθροῦ ἀριθμητικῶς, καὶ ἀπεσύρθησαν μόνον μετὰ διαταγὴν τοῦ ἀρχηγείου καὶ ἐν τελείᾳ τάξει.»

Ἐν γενικῇ διαταγῇ, ὁ στρατηγὸς Ἀνσέλμ συγχαίρει τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Ἑλληνικῶν μονάδων, οἵτινες διὰ τῆς λαμπρᾶς διαγωγῆς των συνετέλεσαν εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς φρουρᾶς.

Γνωρίζω τὴν ἐμπιστοσύνην ἣν δύναμαι νὰ ἔχω ἐπ' αὐτούς.

Η ΡΟΣΣΙΚΗ ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΙΝ

—Οἱ ἀριστοκράται

—Ἡ ἀπόλαυσις τῆς συμφορᾶς.

—Τρελλὴ μέθη.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, Ἰούνιος.

Ἡ Πόλη ὑφίσταται ἐπιδρομὴν Ρώσων. Ὅλοι ὅσοι ἦλθον ἐδῶ, ἦσαν πρίγκηπες, αὐλικοί, ἀριστοκράται ἐκ τῶν πλουσιωτέρων καὶ χρηματισταὶ τοῦ παλαιοῦ κράτους. Ἔπεσαν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην αὐτὴν μυρμηκιάν, ὁποία εἶνε ἡ Κωνσταντινούπολις, περίτρομοι ἀκόμη ἀπὸ τὴν τραγῳδίαν, ἡ ὁποία τοὺς σαρώνει ἀπὸ τὴν χώραν των. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ βαδίζουν ὡς ἀλλόφρονες, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς βυθισμένους εἰς τὰς παραδόσεις τῆς σλαυικῆς φυλῆς, ὁπόθεν ἴσως προβάλλουν παλαιαὶ ἀναμνήσεις καταδιώξεων καὶ μεταναστεύσεων εἰς τὰς ἀπεράντους ἐρήμους τῶν σεπτῶν.

Αἱ γυναῖκές των εἶνε ἐγγύτεραι πρὸς τὴν ζωήν. Ἔχουν τὴν λαιμαργίαν τῶν παιδίων, ἐμπροσθεν προθηκῶν γλυκυσμάτων. Κατατρώγουν τὸν κόσμον μὲ τοὺς ἐκπλήκτους καὶ ὀρεκτικοὺς ὀφθαλμούς των. Φθάνουν μέχρι τοῦ ν' ἀγαποῦν τὴν τραγικὴν αὐτὴν περιπέτειαν, ἡ ὁποία τὰς ἐσκόρπισεν ἀπὸ τὰς ἑστίας των καὶ τὰς ἔρριψεν εἰς τὸν σλληρὸν δαίδαλον τῆς νέας αὐτῆς Κοινωνίας, τὴν ὁποίαν ἀγγοοῦν καὶ ἡ ὁποία ταῖς παρέχει ὅλας τὰς ἀπογοητεύσεις καὶ ὅλας τὰς κακουχίας. Χορεύουν, ἀγαποῦν, πίνουν. Καὶ θέλουν νὰ ἀγνοοῦν τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα.

* * *

Αἱ μεγάλαι αἴθουσαι τοῦ ξενοδοχείου «Πέρα—Παλλὰς» βλέπουν τὴν τελευταίαν ταύτην λάμψιν τῆς Ρωσσικῆς μεγαλοπρεπείας, ὅπου οἱ χοροὶ πληρώνονται μὲ περιδέραια μαργαριτῶν καὶ αἱ φάλαι τοῦ καμπαντοῦ μὲ δακτυλίδια ἐκ σαπφείρων καὶ ἀδαμάντων. Ἐδῶ ἡ ἀστικὴ κοινωνία τῆς Εὐρωπαϊκῆς πόλεως διεμαρτυρήθη κατὰ τοῦ σκανδάλου καὶ τῆς ἀσυναισθησίας τοῦ Ρωσσικοῦ κόσμου, ὅστις δεικνύει ὅτι ἦτο ἄξιος τῆς καταστροφῆς του καὶ τοῦ τέλους του. Οὐδὲν θέαμα εἶναι παθητικώτερον τῆς τρελλῆς αὐτῆς καὶ ἐλαφρᾶς καὶ μεθυστικῆς ἀπολαύσεως τῆς συμφορᾶς. Εἶνε ἕνας κόσμος, ὁ ὁποῖος καταλήγει εἰς τὴν χάριν, τὴν εὐγένειαν, τὸ μειδίαμα. Εἶνε ἴσως ἓν μάθημα κατὰ τῆς ὑλιστικότητος τοῦ λαιμάργου καὶ περιφόβου ἐγωισμοῦ μας. Εἶνε ἡ ἀριστοκρατία, ἡ ὁποία δὲν γνωρίζει τὸν τρόμον τῆς ἀθλιότητος καὶ τὸν προκαλεῖ μειδιῶσα. Εἶνε ἡ ψυχὴ ἡ ὁποία ἐλησμόνησε πρὸς στιγμὴν τὸ νωχελὲς βάρος τοῦ σώματός της.

* * *

Ὅλα αὐτά, φυσικά, φαίνονται τερατώδη, ἐν μέσῳ τῆς τυπικῆς αὐτῆς Λεβαντινῆς κοινωνίας, ἡ ὁποία ἐπιδιώκει νὰ παχύνεται διὰ τῆς φιλαργυρίας της. Εἶνε τερατῶδες, ὅτι οἱ Ρῶσσοι σύζυγοι θραύουν τὰ διαδήματα τῶν κυριῶν των ἵνα δεχθοῦν ἀξιοπρεπῶς, ὅπως εἰς τὴν Πετρούπολιν καὶ τὴν Μόσχαν, τὸν φίλον ὅστις ἀπροόπτως ἀνευρέθη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Εἶνε τερατῶδες, ὅτι αἱ Ρωσσίδες γυναῖκες ἐμφανίζονται ἀκόμη ἐδῶ ἐν ὅλῃ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ των, ρίπτουσαι ἐπὶ τῶν ταπήτων τοῦ ξενοδοχείου τοὺς τελευταίους των ἀδάμαντας, ἀντὶ νὰ μεταβοῦν ὅπως τοὺς ἐνεχυριάσουν διὰ ρουπαροῦ νομίσματος, εἰς τὰ σκοτεινὰ κρησφύγετα τῆς Λεβαντινῆς ἀγορᾶς. Εἶνε τερατῶδες νὰ μὴ ἀπελπίζωντκι νὰ μὴ κλαίουν, νὰ μὴ θρηνοῦν. Εἶνε τερατῶδες νὰ μὴ καταρῶνται τὸν μπολσεβικισμὸν καὶ νὰ μὴ συνωμοτοῦν ὅπως τὸν καταρρίψουν.

* * *

Καὶ ὅμως αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια. Ὁ Ρωσσικὸς οὗτος κόσμος διέρχεται τὴν τελευταίαν ὥραν τοῦ πλούτου του ἐν εὐφροσύνῃ. Χωρὶς κλαυθμοὺς καὶ χωρὶς μνησικακίας. Θεωρεῖ τὸν μπολσεβικισμὸν ὡς ἕνα φυσικὸν κατακλυσμὸν καὶ τῷ στρέφει ἁπλῶς τὰ νῶτα, ὅταν δὲν δύναται πλέον νὰ ζήσῃ, αὐτοῦ παρόντος. Εἶνε τὸ φαινόμενον τοῦ ἐσχάτου ἀτομισμοῦ. Εἶναι ἕνας κόσμος, ὁ ὁποῖος βυθίζεται, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξέρχονται τὰ σπέρματα τῆς νέας ζωῆς τῆς αὐριανῆς Ρωσσίας.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΚΑΠΝΟΥ

Γίνεται γνωστὸν ὅτι διαταγῇ τοῦ Ε.Δ. Λευκωσίας θὰ πωληθῶσι τὴν 28ην Ἰουλίου ν. ἡ. ὥρ. 12ην (μεσημβρίαν) ὄπισθεν τοῦ ἐργοστασίου τῶν κ. κ. Διανέλλου καὶ Βεργοπούλου 25 βάλαι καπνοῦ ὑποδίκου εἰς δίκην μεταξὺ τῶν κ. κ. Μ. Κακουλλῆ ἐκ Λευκωσίας καὶ Μέντελ Ἔοτριν ἐκ Μαρκοῦ.

Οἱ βουλόμενοι νὰ ἐπισκεφθῶσι ταύτας ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ Τελωνεῖον Λευκωσίας.

Λευκωσία τῇ 7 Ἰουλίου 1919.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ὑπάλληλοι (καλφάδες) διὰ τὸ ὑποδημματοποιεῖον τοῦ κ. Δεγράν Ὀὺζουνιάν. Μισθοὶ ἱκανοποιητικοί.

Ἀποταθήτωσαν οἱ βουλόμενοι διὰ πλειοτέρας πληροφορίας πρὸς τὸν ἴδιον.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ
Μ. Χ. ΜΥΛΩΝΑ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Κεντρικὴ ὁδός.

Ἔφθασαν τὰ ἀναμενόμενα ἐξ Ἀμερικῆς ὡρολόγια νίκελ διαφόρων εἰδῶν μετὰ ραδίου. Δεικνύουν τὴν ὥραν εἰς τὸ σκότος διὰ φωσφορισμοῦ. Εἶναι στερεά, ἀκριβῆ καὶ εὐθηνά, δηλ. τιμαὶ μεταπολεμικαί.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
FORD
FORD
FORD

«Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ ἀξιοτίμου κοινοῦ ὅτι τὸ παγκοσμίου φήμης ἐργοστάσιον **FORD MOTOR C°**, NEW YORK, ἐπανήρχισε τὰς ἀποστολάς του δεχόμενον παραγγελίας αὐτοκινήτων εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

Ἡ τιμὴ τοῦ γνωστοῦ *Latest New Touring Model* μὲ πέντε ἀναπαυτικὰς θέσεις καὶ μὲ παραδοσιν εἰς Κύπρον εἶναι £220.0.0.

Ἡ πρὸς τὰ περιφημισμένα αὐτοκίνητα FORD προτίμησις ἐπιβάλλεται καθ' ὅτι ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων εἶναι τὰ μόνα ἀνεγνωρισμένα διὰ τὴν κομψότητα, στερεότητα, τὸ εὔκολον τοῦ χειρισμοῦ, οἰκονομίαν βενζίνης κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Τὰ αὐτοκίνητα *Ford* διατρέχουν μετὰ ἐλιγγιώδους ταχύτητος ἀποστάσεις εἰς ἐλάχιστα χρονικὰ διαστήματα καὶ τοῦτο διὰ τὴν ἰδεώδη τελειότητα τῶν κινητηρίων μηχανημάτων των.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρίσιοι 22)5.—Ὁ «Χρόνος» ἀγγέλλει ὅτι οἱ Τοῦρκοι εἰσῆλθον εἰς Ἀϊδίνιον. Οἱ Ἕλληνες ἐξεκένωσαν μέρος τῆς πόλεως, ἥτις καίεται. Αἱ ἰηλεγραφικαὶ συγκοινωνίαι ἐκόπησαν.

Νεώτερον.—Ὁ κ. Βενιζέλος ἔλαβε τηλεγράφημα ἄγγελον ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀνέκτησαν τὴν 4 τρέχοντος τὸ Ἀϊδίνιον.

Ρώμη 22)5. Τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα τοῦ βιλαυετίου Σμύρνης συγκεντροῦνται εἰς τὰ πέριξ τοῦ Ἀϊδινίου.

Ἀθῆναι, 23)6 (Ἑλλ. Πρακτορ.)—(Ἐπίσημον). Αἱ ἑλληνοτουρκικαὶ συμπλοκαὶ ἐν Ἀϊδινίῳ ἀπέληξαν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων.

Πλήρης τάξις ἐπικρατεῖ εἰς τὰ περίχωρα ὁριστικῶς ἐκκαθαριοθέντα ἀπὸ τὰς Τουρκικὰς συμμορίας αἱ ὁποῖαι φεύγουν πρὸς νότον καταδιωκόμεναι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ κατάστασις τῶν διαφόρων τομέων τοῦ Ἀσμὶ ὁριστικῶς ἐκαλλιτέρευσε μετὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν στρατευμάτων τῆς κατοχῆς.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Εἰρήνης ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Βενιζέλος ἀντήλλαξαν ἔνθερμα συγχαρητήρια τηλεγραφήματα

Ἀθῆναι, 24)7 (Χαβᾶς).—Οἱ Ἕλληνες ἀνέκτησαν τὴν 4 Ἰουλίου τὸ Ἀϊδίνιον, ὅπου καὶ ἀπεκατέστη ἡ τάξις.

Ἀθῆναι, 24)7.—Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συμπλοκῶν, αἵτινες κατέληξαν εἰς τὴν ἀνακατάληψιν τοῦ Ἀϊδινίου ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ ταπικὸς τουρκικὸς στρατός, ὑπολογιζόμενος εἰς 6 χιλιάδας ἀνδρῶν, ὡς ἐπίσης καὶ τινα σώματα ἀτάκτων, ἅτινα συνέπραττον, ἀπώλεσαν τὸ πλεῖστον τῶν δυνάμεων αὐτῶν.

Μεταξὺ τῶν πολυαρίθμων αἰχμαλώτων συγκαταλέγονται ὁ Μουτεσαρίφης Ἀϊδινίου καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς, οἵτινες θὰ παραπεμφθοῦν πρὸ τοῦ στρατοδικείου. Αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες τῆς Σμύρνης καταρῶνται τοὺς ὑποκινητὰς τοῦ κινήματος κατὰ τῶν Ἑλλήνων.

Εὐθὺς μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Ἀϊδινίου, πολλὰ τρόφιμα ἀπεστάλησαν εἰς τὸν μουσουλμανικὸν πληθυσμὸν τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἐπιμελητείας.

Ἑλληνικὴ πρεσβεία ἱδρύεται ἐν Βαρσοβίᾳ, πρωτευούσῃ τῆς Πολωνίας.

Πολυάριθμοι συμμορίαι Τούρκων καὶ Βουλγάρων ἐσχηματίσθησαν εἰς Θρᾴκην τὰ δὲ μαρτύρια, ἅτινα δοκιμάζουν οἱ Ἕλληνες, εἶνε ἀνεκδιήγητα.

Κατὰ τηλεγράφημα τῆς «Πατρίδος», ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν ὅτι δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ τοὺς Παρισίους προτοῦ ἐξασφαλίσῃ τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος.

Τμῆμα τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων Σμύρνης ἐσχημάτισε μεραρχίαν ὁ ὁποῖος ἐσχημάτισε μεραρχίαν ὁ ὁποῖος ἐσχημάτισε μεραρχίαν «μεραρχία Σμύρνης».

Ἡ ἔνδοξος σημαία τοῦ Σκιᾶ μετὰ τιμητικῆς φρουρᾶς ἀπεστάλη εἰς Παρισίους ὅπως συμμετάσχῃ εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς δεκάτης τετάρτης Ἰουλίου.

Ἀθῆναι, 25)8.—Αἱ σήμερον ληφθεῖσαι ἐκ Σμύρνης εἰδήσεις εἶνε εὐχάριστοι.

Τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα ἐξακολουθοῦν προελαύνοντα πρὸς νότον καὶ ἀνατολὰς τοῦ Ἀϊδινίου μὲ ἀποτελέσματα ἱκανοποιητικά. Αἱ τουρκικαὶ δυνάμεις ὑποχωροῦν ἀτάκτως.

Κατά τινας πληροφορίας, οἱ Σύμμαχοι ἀπεφάσισαν ὅπως καταλάβουν τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν μεταξὺ Πανόρμου καὶ Σόμα ἥτις ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ τὸν ἀνεφοδιασμὸν τῶν τούρκων. Βεβαιοῦται ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔλαβεν ἐντολὴν ὅπως ἐπεκτείνῃ τὴν στρατιωτικὴν αὐτῆς ἐνέργειαν.

Ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Ἐμβὲρ πασᾶ Καμπέτσα βέης εὑρίσκεται εἰς Σόκια ἐπὶ κεφαλῆς τουρκικῆς δυνάμεως 3,000 ἀνδρῶν.

Ἀθῆναι 26)9.—Ἀγγέλλεται ἐκ Σμύρνης ὅτι τουρκικὴ συμμορία ἐμφανισθεῖσα εἰς Δεμέριτζικα Δερεντζὶ διεσκορπίσθη ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων κατόπιν πείσμονος μάχης. Πολυάριθμοι τοῦρκοι ἐφονεύθησαν ἢ ἐπληγώθησαν. Μεταξὺ τῶν φονευθέντων ὑπάρχουν δύο ἀνώτεροι τοῦρκοι ἀξιωματικοί.

Οἱ τοῦρκοι τρεπόμενοι εἰς φυγὴν προέβησαν εἰς ἀφανιστάτους θηριωδίας ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ.

Ἀγγέλλεται ἐκ Κων)πόλεως ὅτι οἱ τοῦρκοι συνεκέντρωσαν στρατεύματα τηλεβόλα καὶ πολεμοφόδια εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ Μαρμαρᾶ.

Ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Πορτογαλλικῆς Δημοκρατίας ἀντήλλαξαν θερμὰ συγχαρητήρια τηλεγραφήματα ἐπὶ τῇ ὑπογραφῇ τῆς Εἰρήνης.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ρώμη, 23)5.—Ἐν συνεντεύξει πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ «Ζουρνὸλ» ὁ ὑφυπουργὸς κ. Μυριάλντι ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἀλβανία καὶ ἡ Ἀβησσυνία εἶνε χῶραι μᾶλλον πτωχαὶ καὶ ὅτι μόνον ἐν Μικρασίᾳ θὰ δυνηθῇ νὰ ἔχῃ ἐδαφικὰ ἀνταλλάγματα, μὲ πετρελαιοπηγάς, ἀνθρακωρυχεῖα καὶ ἄλλα ὀρυχεῖα, ἵνα καταστῇ οὕτω δυνατὸν νὰ ἀνασυστήσῃ τὸν πλοῦτον, τὸν ὁποῖον γενναιοφρόνως κατηγάλωσε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου.

Τὸ πρῶτον στοιχεῖον τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυστάσεως τῆς Ἰταλίας θὰ εἶνε ἡ μετανάστευσις τοῦ περισσεύματος τῶν ἐργατῶν της, τῶν ὁποίων ὁλόκληρος ὁ κόσμος ἔχει ἀνάγκην, ἀλλ' ἡ ὁποία θὰ κανονισθῇ δι' εἰδικῶν οἰκονομικῶν συμβάσεων. Ὁ κ. Μυριάντι προσέθεσεν ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν θὰ λησμονήσῃ τὰς ἀχαριστίας (!!!)

Ρώμη, 22)5 (Ρ).—Διαδηλώσεις κατὰ τῆς ἀκριβείας τοῦ βίου συνέβησαν ἐν Τουρίνῳ, Λέγκορν καὶ Παλέρμῳ Οἱ ἔμποροι ἐν Ρώμῃ ἐδέχθησαν ἐλάττωσιν τῶν τιμῶν κατὰ 50 ο)ο.

Ρώμη, 23)6.—Εἰς τὰ κατασταλτικὰ τροφίμων καὶ ἐνδυμάτων ἐν Μιλάνῳ καὶ ἄλλας πόλεις ἐγένοντο ἐπιδρομαί. Ἓν ἄτομον ἐφονεύθη καὶ πολλὰ ἐτραυματίσθησαν κατὰ τὰς ταραχὰς ἐν Μπρέσσιᾳ. Οἱ ἔμποροι πόλεών τινων ἠλάττωσαν σημαντικῶς τὰς τιμάς. Ἡ Κυβέρνησις λαμβάνει αὐστηρὰ μέτρα κατὰ τῶν μονοπωλητῶν. Τὰ σοσιαλιστικὰ κόμματα ἀποκρούουν τὴν εὐθύνην διὰ τὰς ταραχάς.

Παρίσιοι 27)9.—Πιστεύεται ὅτι ὁ κ. Κρέσπι θ' ἀντικαταστήσῃ τὸν κ. Τιτόνι ἐν Παρισίοις. Ἐκ Ν. Ὑόρκης τηλεγραφοῦν ὅτι ὁ κ. Οὐίλσων ἀφίκετο αὐτόθι.

Ἐλσιγκφορς 26)9.—Οἱ Μπολσεβίκοι κατέλαβον τὰς Πρεσβείας καὶ τὰ ξένα Προξενεῖα ἐν Πετρουπόλει.

Παρίσιοι 26)9 — Ἀγγέλλεται ἐκ Κομπλὲνς πρὸς τὸν «Πνδμένον Τύπον», ὅτι ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τοῦ Βεϊμαρ ἐκύρωσε διὰ 208 ψήφων κατὰ 115 τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης, τὸ πρόσθετον πρωτόκολλον καὶ τὴν εἰδικὴν συμφωνίαν, τὴν ἀφορῶσαν τὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Ρήνου.

Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ἐξήτασε τὴν συμπληρωματικὴν συνθήκην μετὰ τῆς Αὐστρίας, ἥτις θὰ ἐπιδοθῇ κατὰ τὸ τέλος τῆς ἑβδομάδος.

Ἡ Βουλὴ, αἰτήσει τοῦ κ. Πισών, ἀπεφάσισε διὰ 256 κατὰ 202 ψήφων ὅπως ἡ ἄρσις τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου καὶ ἡ κατάργησις τῆς λογοκρισίας συντελεσθῇ μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης πρὸς τὴν Γερμανίαν ὑπὸ τῶν τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

Ὁ κ. Πουανκαρὲ ὑπέγραψε τὰ διατάγματα τὰ καταργοῦντα πόσας σχεδὸν τὰς ἀπαγορεύσεις διὰ τὸς εἰσαγωγάς.

Παρίσιοι, 25)8.—Ὁ κ. Τιττόνι θ' ἀναχωρήσῃ εἰς Ρώμην αὔριον. Θὰ διασκεφθῇ μετὰ τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν ὑπουργῶν ἐπὶ τοῦ σημείου εἰς ὃ εὑρίσκονται αἱ διαπραγματεύσεις. Ἡ ἀπουσία του θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ τριήμερον.

Παρίσιοι 4.—Ὁ Βρετιᾶνο ἐγκατέλειψε τὴν Συνδιάσκεψιν 1ον διότι ὥρισεν αὕτη δύο ἀντιπροσώπους διὰ τὴν Ρουμανίαν καὶ τρεῖς διὰ τὴν Σερβίαν 2ον διότι τῇ ἱρνήθη τὰ σύνορα ἅτινα ἠθελεν ἐπιτρέψει τὸν θεσμὸν τῆς προστασίας τῶν μειονοτήφιῶν, χωρὶς νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τῶν ρουμάνων πληρεξουσίων. 4ον διότι ἀνέκυψε τὴν προέλασιν τῶν ρουμανικῶν στρατευμάτων ἐναντίον τῆς Οὐγγαρίας. 5ον διότι διώγειρε τὰς ἐθνικὰς μειονότητας τῆς Βεσσαραβίας.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ὁ Βριατιᾶνο ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του.

Ἡ νέα Τσεχοσλοβακικὴ Δημοκρατία θὰ ἔχῃ ἕκτασιν 55 τετρ. μιλλίων μετὰ πληθυσμοῦ 14 ἑκατομμυρίων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Γερμανῶν ἐν Βοημίᾳ εἶνε 25 ο)ο καὶ ἐν Βαρσοβίᾳ 18 ο)ο. Οὕτως ὁ ἀριθμὸς τῶν Γερμανῶν ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ταύτῃ δὲν ὑπερβαίνει τὰ 2 1)2 ἑκατομμύρια. (Καὶ τοῦτο ἄνευ Βενιζέλου !)

Ὁ Λόϋδ Τζῶρτζ εἰσηγούμενος τὴν ἐπικύρωσιν τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ σὺν ἄλλοις εἶπεν:

«Τὸ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κατηγορουμένων κατὰ τοῦ Κάϊζερ δικαστήριον θὰ συνέλθῃ ἐν Λονδίνῳ καὶ θὰ εἶναι Συμμαχικόν. Θὰ προσκληθῶσιν ὡσαύτως εἰς δίκην ἀξιωματικοὶ ἐνοχούμενοι εἰς ὑπερβολικὰς βιαιοπραγίας καὶ θὰ τύχωσιν ἁπάντες δικαίας μεταχειρίσεως ἐν τῇ διαδικασίᾳ.»

Οἱ πέντε νεώτεροι υἱοὶ τοῦ Κάϊζερ ἐτηλεγράφησαν πρὸς τὸν βασιλέα Γεώργιον θέτοντες ἑαυτοὺς εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Βασιλέως ἐν περιπτώσει παραδόσεως τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἵνα μὴ ἀπρωσιοθῶσι αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τοιαύτης ταπεινώσεως.

Ὁ Χίνδεμβουργ ἐποιήσατο ἔκκλισιν εἰς τὸν Ἀρχιστράτηγον Φὸν

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΩΜΕΝ
ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

Ὁ πανηγυρισμὸς τῆς εἰρήνης, εἰς ὃν καλεῖ τοὺς ὑπὸ τὸ σκῆπτρον Αὐτοῦ λαοὺς ὁ Ἄναξ τῆς Μ. Βρεττανίας κατὰ τὸ προσεχὲς Σάββατον 6) 9 Ἰουλίου, ἂς γένηται ὡς οἷόν τε λαμπρότερος καὶ δηλωτικώτερος τῆς εἰλικρινοῦς καὶ βαθείας χαρᾶς ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τοῦ κόσμου ἀπὸ τῆς βίας καὶ τῆς ἀδικίας τῆς στρατοκρατίας καὶ τοῦ ἀπολυταρχισμοῦ.

Ἐναργεστάτη, ὡς ἐν τοῖς παλαιοτάτοις καιροῖς, ἐγένετο ἡ κατεύθυνσις τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ ἐγκοσμίων καθόλου ὑποθέσεων ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας κατὰ τὸν ἄρτι λήξαντα παγκόσμιον πόλεμον. Ἡ ἔκβασις τοῦ πολέμου τούτου, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐξήρτητο ἡ τύχη τῆς ὑφηλίου καὶ θ' ἀπετέλει τὸ μέγιστον κοσμοϊστορικὸν γεγονός, ἐγένετο οὐχὶ κατὰ τὰς σκέψεις καὶ τὰς προθέσεις τῶν ἰθυνόντων τὰ κατ' αὐτὸν ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀνεξερευνήτους θείας βουλὰς Αὐτῆς.

Αἱ δύο ἀντίπαλοι συμμαχικαὶ ὁμάδες διεξεδίκουν ἀμφισβητοῦσαι τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἐπικράτησιν ἐν τῷ κόσμῳ, χωρὶς τινος ἄλλου ὑψηλοῦ καὶ εὐγενοῦς ἰδεώδους, καίτοι πολὺν περὶ τοιούτου ἐποιοῦντο λόγον καὶ θόρυβον εἴ τε πολιτικοὶ ἡγέται καὶ αὐτοὶ οἱ μονάρχαι ἀμφοτέρων τῶν ἐμπολέμων ὁμάδων, ἑκατέρα δὲ τούτων ἐνίκα, ὡς ἦσαν αὗται συγκεκροτημέναι, ἡ τύχη τοῦ κόσμου θὰ ἀπέβαινεν οἰκτρά.

Ἡ στρατοκρατικὴ Γερμανία μετὰ τῆς ἀπολυταρχικῆς καὶ μαχθηρᾶς Ἀψβουργικῆς Μοναρχίας, τῆς ὠμῆς καὶ ἀκολάστου Βουλγαρίας καὶ τῆς αἱμοχαροῦς καὶ μιαιφόνου Τουρκίας κυριαρχοῦσαι τοῦ κόσμου θὰ ἐδέσποζον αὐτοῦ διὰ πάσης βίας, ἀδικίας, καταναγκασμοῦ καὶ αὐθαιρεσίας, καὶ ὁ πολιτισμὸς τῆς ἀνθρωπότητος θὰ ὀπισθοδρόμει τὴν εἶδεν ἐπὶ πόσον χρόνον, καταστελλομένης καὶ κατα θλιβομένης πάσης ἐλευθέρας καὶ ἀνεπηρεάστου κινήσεως τῶν λαῶν πρὸς τὰ πρόσω.

Ἐκ Βερολίνου θὰ ἀπελύοντο, ὡς τὸ πάλαι ἐκ Ρώμης, τὰ Καισαρικὰ διατάγματα καὶ ὁ κόσμος θὰ ὑπεχρεοῦτο νὰ κύπτῃ τὴν κεφαλὴν καὶ νὰ ὑπακούῃ τυφλῶς εἰς αὐτά, θεραπεύοντα μόνον τὰ συμφέροντα καὶ τὰ πάθη τῶν κρατούντων.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἑτέρας ὁμάδος μέγας ἐπικρέματο κίνδυνος κατὰ πάντων τῶν μικρῶν λαῶν, διότι ὑπῆρχεν ἐν κύτῃ ἡ ἀπολυταρχικωτάτη Ρωσσία, μετὰ τῆς φιλοκτήμονος καὶ μακιαβελικῆς Ἰταλίας, αἵτινες ἀμφότεραι οὐδενὸς τούτων θὰ ἐφείδοντο ὅπου θὰ ἐξετείνετο ἡ ἐξουσία καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν, ὁ Ἑλληνισμὸς δὲ μάλιστα διέτρεχεν ἐξ ἀμφοτέρων τούτων τῶν μέγιστον τῶν κινδύνων.

Ἡ Ρωσία τοῦ κνούτου καὶ τῆς Σιβηρίας θὰ περιελάμβανεν εἰς τὴν ἀπέραντον καὶ φρικώδη ἐπικράτειαν αὐτῆς ἅπαντα τὰ σλαυικὰ φῦλα, Πολωνοὺς, Τσεχοσλοβάκους, Ἰουγγοσλάβους, Σέρβους, Βουλγάρους καὶ διὰ τούτων θὰ κατέπνιγε τὸν Εὐρωπαϊκὸν Ἑλληνισμόν, κατερχομένη αὐτὴ εἰς Κων)πολιν ὡς χριστάρχος καὶ καταλαμβάνουσα τοῦ Ἅγ Ὄρους τὸ Γιβραλτὰρ τῆς Ρωσίας—ὡς ἤθελον οἱ διαπρεπέστεροι πολιτικοὶ ἡγέται αὐτῆς, θὰ ἐκυριάρχουν δὲ τοῦ ἡμίσεος κόσμου εἰ ἔκφυλοι καὶ ἐξηχρειωμένοι Μεγάλοι Δοῦκες αὐτῆς. Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Θρᾴκης μετὰ τῆς Κων)πόλεως καὶ τῆς Μ. Ἀσίας θὰ κατεποντίζετο εἰς τὰ βάθη τοῦ πανσλαυικοῦ ὠκεανοῦ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ φυλή, ἡ ἐπὶ τρεῖς χιλιετηρίδας διασωθεῖσα ἀπὸ τῶν μεγίστων κινδύνων καὶ θαυματουργήσασα θὰ ἐξηφανίζετο ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Ἡ γνωστὴ πολιτεία τῆς Ἰταλικῆς διοικήσεως ἐν Δωδεκανήσῳ πρὸς λαὸν χριστιανικόν, ὅστις ἠναγκάσθη ὑπ' αὐτῆς νὰ εὐλογῇ τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν, ἀποτελεῖ ἔνδειξιν ἀσφαλῆ τῆς τύχης τῶν ξένων λαῶν ὅσοι θὰ περιήρχοντο ὑπὸ τὴν ἄμεσον Ἰταλικὴν κυριαρχίαν.

Ἡ δίλημματικὴ θέσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ μεταξὺ τῶν δύο ἐμπολέμων ὁμάδων εἶνε κατάδηλος, καὶ εἶνε ἄπορον ὅτι ὑπῆρξαν Ἕλληνες πολιτικοὶ ταχθέντες εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἑτέρας τῶν δύο ἐμπολέμων ὁμάδων Ἡ Ἑλλὰς τότε καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς μετ' αὐτῆς εἶχον περιέλθει εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ὀδυσσέως μεταξὺ Σκύλλης καὶ Χαρύβδεως, καὶ ὑπὸ θείας δυνάμεως, ὡς ὁ Ὀδυσσεὺς ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς, ἐσώθη ἐξ ἀμφοτέρων.

Κατέρρευσεν ἡ κραταιὰ καὶ ἀπέραντος Ρωσία ὑπὸ τὰ γερμανικὰ πλήγματα καὶ διὰ τῶν γερμανικῶν σκευωριῶν καὶ ἐφύνη πρὸς στιγμὴν θριαμβεύουσα ἡ Τευτονοτουρανικὴ συμμορία, καὶ τὴν ἀνακούφισιν ἀπὸ τοῦ σλαυικοῦ κινδύνου κατέστειλεν ὁ δεινὸς φόβος ἀπὸ τῆς Τευτονοτουρανικῆς ἀπειλῆς, ὅτε ὡς Θεὸς ἀπὸ μηχανῆς παρέστη παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Συνενοήσεως ἡ Ἀμερικανικὴ Συμπολιτεία, χώρα ἀπόλεμος καὶ ἀστράτευτος οὖσα μέχρι τότε, θεραπεύουσα τὴν κερδαλέαν καὶ πλουτοδότειραν εἰρήνην. Καὶ ἐνταῦθα ἕτερον συνετελέσθη θαῦμα. Ὁ εἰρηνικώτατος ἐν τῷ κόσμῳ λαὸς ἐστρατεύθη ἐθελουσίως καὶ ἐν βραχυτάτῳ διαστήματι χρόνου ἠδυνήθη νὰ παρασκευάσῃ καὶ παρατάξῃ ἑκατομμύρια ὅλα στρατοῦ καὶ νὰ διαπεραιώσῃ τοῦτον ἐπὶ τοῦ Ὠκεανοῦ εἰς τὴν Εὐρώπην ἐναντίον ὅλων τῶν ἀπὸ τῶν ὑποβρυχίων κινδύνων ὅλως ἀβλαβῆ.

Ἡ Ἀμερικανικὴ Συμπολιτεία, ἐθρέψε τοὺς Συμμάχους, ἐφωδίασεν αὐτοὺς διὰ πολεμικῶν ἐφοδίων, διετήρησε διὰ τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ ἄνθρακος αὐτῆς τὴν λειτουργίαν τῶν πολεμικῶν καὶ βισμηχανικῶν ἐργατῶν αὐτῶν καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν ἐντὸς ἑνὸς περίπου ἔτους 2 1)2 ἑκατομμύρια στρατοῦ, παρασκευάζουσα δὲ πολλῷ πλείονα—μέχρι 10 ἑκατομ.—κατὰ τὰ πιθανὰ ἑπόμενα πολεμικὰ ἔτη.

Τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸν θαυμασμὸν τοῦ κόσμου πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν Συμπολιτείαν προὐκάλεσαν οὐχὶ ἡ μεγάλη ἀληθῶς ὑλικὴ πολεμικὴ ἐνίσχυσις τῶν Συμμάχων ἀλλ' αἱ ὑψηλαὶ καὶ κατ' ἐξοχὴν εὐγενεῖς καὶ φιλάνθρωποι καὶ ἀληθῶς χριστιανικαὶ ἀρχαί, αἱ ὑπὸ τοῦ μεγάλου προέδρου αὐτῆς Δρος Οὐίλσων ἐξαγγελθεῖσαι ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ καὶ διατυπωθεῖσαι εἰς τοὺς γνωστοὺς δεκατέσσαρας ὅρους αὐτοῦ.

Ἐὰν πάντες οἱ ὅροι οὗτοι δὲν ἐτηρήθησαν καὶ δὲν ἐφηρμόσθησαν ἔτι πιστῶς, κατὰ τὸ πλεῖστον ἰσχυσαν ὅπως κατασταλῇ ἡ κατακτητικὴ βουλιμία τῶν νικητῶν καὶ ἀποδοθῇ ἡ ἐλευθερία εἰς πολυάριθμα ἔθνη καὶ λαοὺς τέως ξενοκρατουμένους καὶ καταδυναστευομένους.

Ἡ Πολωνία κατέκειτο σπαίρουσα ὑπὸ τὸ σιδηρᾶ καὶ βαρύτατα πέλματα τριῶν σύναμα μεγάλων Αὐτοκρατοριῶν χωρὶς τινος ἐλπίδος ἀπαλλαγῆς, καὶ ὁ ἄρτι λήξας πόλεμος συνετέλεσε τὸ ἀνεκλάλητον θαῦμα τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Πολωνίας, ὑπέρτερον κατὰ πολὺ τοῦ θαύματος τῆς ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου, χωρὶς βεβαίως ὁ κλειδοκυμβαλιστὴς πρόεδρος αὐτῆς κ Πεδερέφσκη νὰ εἶναι ὁ δημιουργὸς αὐτῆς, οὔτε ὁ Κρεμάρτζ διὰ τὴν Βοημίαν, ἢ ὁ Βούϊτς διὰ τοὺς Νοτιοσλάβους.

Ὁ Ἑλληνισμὸς εἶχεν ἤδη συντελέσει κατὰ τὸ ἥμισυ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ ἀποκατάστασιν αὐτοῦ διὰ τῶν ἰδίων του δυνάμεων καὶ ἠδύνατο καραδοκῶν ν' ἀναμένῃ τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν αὐτοῦ, διέφυγεν ὅμως τὸν μέγιστον κίνδυνον διὰ τῆς θαυμαστῆς τοῦ πολέμου ἐκβάσεως καὶ ἐπὶ τούτοις προσδοκᾷ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ὅλης προγονικῆς κληρονομίας του.

Ἐὰν ἡ Συνδιάσκεψις τῆς Εἰρήνης δὲν ἀποδώσῃ πλήρες τὸ δίκαιον εἰς τὸν Ἑλληνισμόν, δύναται οὗτος νὰ πιστεύῃ ἀκραδάντως ἐπὶ τὸν μέγαν προστάτην αὐτοῦ Θεὸν καὶ ἐπὶ τὴν ζωτικωτάτην καὶ τὴν ἀκατάμαχον δύναμιν αὐτοῦ, ἵνα συντελέσῃ αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ τὴν πλήρη ἑνότητα καὶ ἀποκατάστασίν του.

Διὰ ταῦτα, ἡ χαρὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ τῇ ὑπογραφείσῃ εἰρήνῃ ἂς ἐκδηλωθῇ ζωηρὰ καὶ εἰλικρινὴς κατὰ τὸν προσεχῆ πανηγυρισμὸν αὐτῆς. Ἂς γένηται οὗτος μία ἐπὶ πλέον ἀφορμὴ πρὸς ἐκδήλωσιν τῶν δικαιοτάτων ἐθνικῶν πόθων ἐνπάσῃ ψυχῇ Ἑλληνικῇ, καὶ ἂς γένηται δήλον πρὸς τοὺς κυβερνῶντας τὴν νῆσον ταύτην παρὰ τὴν θέλησιν καὶ τὴν συναίνεσιν αὐτοῦ, ὅτι ὁ Κυπρ. λαὸς πιστεύει πάντοτε ἀκραδάντως ἐπὶ τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν αὐτοῦ.

συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς ἀποκηρύξεως τῆς ἀπαιτήσεως πρὸς παράδοσιν τοῦ Κάϊζερ παρέχει δὲ ἑαυτὸν εἰς ἀντικατάστασιν καὶ δηλοῖ ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ ὑποστῇ πᾶσαν θυσίαν.

Ὑψηλὴ κυβερνητικὴ αὐθεντία ἐν Ὁλλανδίᾳ ἐδήλωσεν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς παραδόσεως τοῦ Κάϊζερ ἔχει ἀποκλειστικῶς δικαστικὸν χαρακτῆρα ἡ ἀπάντησις διὰ τὴν παράδοσιν θὰ ἐξαιθῇ ὑπὸ τὸ φῶς τῶν νόμων καὶ τῶν συνθηκῶν τῶν σχετιζομένων μετὰ ταύτης. Ἐὰν ἡ ἀπαίτησις εὑρεθῇ νομικῶς ὀρθή, τότε τὸ ἐν Οὐτρέχτῃ δικαστήριον, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται τὸ μέγαρον Ἀμερόγαν, κατοικία τοῦ Κάϊζερ, δέον ν' ἀκροασθῇ τοῦ Κάϊζερ καὶ ἐντὸς δεκαπενθημέρου δέον νὰ πληροφορηθῇ ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς ἀποφάσεώς του ἵνα λάβῃ αὐτὴ τελικὴν ἀπόφασιν.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Τῇ π. Τρίτῃ ἐλήφθη ἐκ Λονδίνου τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα:

Λονδῖνον, 2)7)19.

Μητροπολίτην Κιτίου

Λευκωσίαν.

Ἕνεκα κατεπειγόντων ἄλλων ζητημάτων, τὸ Κυπριακὸν ζήτημα ἀνεστάλη.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Ἐὰν μὴ προηγοῦντο τηλεγραφήματα καὶ ἐπιστολαὶ τῆς πρεσβείας συλλογικῶς καὶ καθ' ἑκατον μέλος αὐτῆς μετὰ φρασεολογίας παριστανούσης τὸ Κυπριακὸν ζήτημα ὡς ὁριστικῶς λελυμένον, δὲν θὰ ἐφαίνετο ἀπογοητευτικὸν τὸ τελευταῖον τοῦτο τηλεγράφημα ἀλλ' ὅλως φυσικὴ καὶ εὔελπις ἀγγελία. Τὸ Κυπριακὸν ζήτημα πάντως θὰ λυθῇ κατ' εὐχήν, καὶ ἂν ἐβράδυνεν ἡ λύσις αὐτοῦ μέχρι τοῦδε, τοῦτο συμβαίνει, διότι σχετίζεται πρὸς ὅλα τὰ περίπλοκα ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ ζητήματα μετὰ τῆς διευθετήσεως τῶν ὁποίων συνδέεται στενῶς καὶ τὸ Κυπριακόν.

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

Ὁ Ἀλεξανδρινὸς «Ταχυδρόμος» τοῦ π. Σαββάτου 29)12 Ἰουλίου γράφει τὰ ἑξῆς:

«Κατελθὼν χθὲς ἐκ Καΐρου ὁ Διπλωματικὸς Πράκτωρ κ. Σακτούρης ἔφερε μαζή του τὴν χαρμόσυνον εἴδησιν τῆς παραχωρήσεως τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ ἐπίσημος ἀναγγελία θὰ γίνῃ διὰ κυβερνητικῆς ἀνακοινώσεως, ἀναμενομένης ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν.»

Ἑτέρα ἀλεξανδρινὴ ἐφημερίς, ἡ «Ἐφημερὶς» τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας ἔγραψε τὰ ἑξῆς:

«Κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὸ Διπλ. Πρακτορεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἡ Κύπρος παρεχωρήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα.»

*Ἡ ἐπίσημος θέσις Διπλωματ. Πράκτορος, διατελοῦντος εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Κυβερνήσεως προσοδίδει εἰς τὴν ἀγγελίαν ταύτην ἰκανὴν σοβαρότητα, δυνατὸν δὲ παρὰ τῇ Ἑλλην. Κυβερνήσει νὰ ὑπάρχῃ ἀσφαλής τις αὐθεντικὴ πληροφορία τῆς ὁποίας στερεῖται ἡ πρεσβεία ἢ ἐὰν εἶνε ἀπίθανον νὰ ὑπάρχῃ μεταγενέστερον τηλεγράφημα

νος, Προεστὸς Ἰωακείμ, Σίβακος Σταῦρος, Χαριδίης Χρῖστος, Ἠλιάδης ἢ Ἰωάννου Ἐπαμεινώνδας, Κρονίδης Κωνσταντῖνος, Κυριακίδης Ἀθανάσιος, Μιχαηλίδης Τιμολέων, Νεοφύτου Χαρίλαος, Πατσαλίδης Ἀριστόδημος, Συμεωνίδης Ἰωάννης, Ταλαρίδης Σωσθένης, Τσιρτσιπῆς ἢ Μιχαηλίδης Κωνσταντῖνος καὶ Χριστοδουλίδης Γεώργιος· ἐν ὅλῳ 23.

ΟΙ ΑΠΟΛΥΘΕΝΤΕΣ

ΤΟΥ ΚΛΑΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Ἔλαβαν ἀπολυτήριον τοῦ κλασικοῦ Γυμνασίου οἱ ἑπόμενοι:

Ἀθανασιάδης Τουρμούσης, Γεωργαλλίδης Σπυρίδων, Γερούδης Μιχαήλ, Καρατζᾶς Βασίλειος, Κυπριανοῦ Ἀνδρέας, Λεπτὸς Δημοσθένης, Λοΐζίδης Ἀχιλλεύς, Μαχαιριώτης Γεννάδιος, Μιχαηλίδης Χρῖστος, Μιχαηλίδης ἢ Δασκάλου Ἀνδρέας, Μαραθοβουνιώτης Σῶζος, Πορφυρόπουλος Χρῖστος, Πασχαλίδης Ἀνδρέας, Παπαδόπουλος Νεοπτόλεμος, Σαμουὴλ Σαμουήλ, Σπυριδάκης Κωνσταντῖνος, Τομπαΐτης Μιλτιάδης, Ταβερνάρης Ἀντώνιος, Χριστοφίδης Νικόλαος, Χρυσαφίνης Γεώργιος, Γεωργιάδης Χρῖστος, Θεοδούλου Ἡρακλῆς, Ἰωαννίδης Χαρίλαος, Κωνσταντινίδης Δημήτριος, Μάρκου Θεόδωρος, Νικολαΐδης Κωνσταντῖνος, Ὀρφανίδης Σ. Γεώργιος, Παπαϊωάννου Λέανδρος, Παπαδόπουλος Φωκίων, Ταβερνάρης Μιχαήλ, Τημενίδης Θεοφάνης καὶ Τσιγαρίδης Μενέλαος.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Τῷ π. Σαββάτῳ ἐξεδόθησαν ἀπὸ τῆς ἀγωνοδίκου Ἐπιτροπείας τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνισμοῦ διὰ φιλολογικὴν ὑποτροφίαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἀνεδείχθη ἐπιτυχὼν ὁ ἄρτι τελειόφοιτος τοῦ Π. Γυμνασίου κ. **Κωνστ. Σ. Σπυριδάκης** ᾧ τινι συγχαίρομεν μετὰ τῶν γονέων αὐτοῦ.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ. Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς π. Κυριακῆς ἠλογήθησαν ὑπὸ τοῦ Π. Μ. Κιτίου οἱ γάμοι τῆς εὐπαιδεύτου διευθυντρίας τοῦ Παρθεναγωγείου Ἀγ. Ἀντωνίου καὶ καλλίστης δεσποινίδος **Χαριτένης Χατζηγαβριήλ** τῆς ἐπιφανοῦς ἐν τῷ Π. ἰατροῦ καθηγητοῦ τῶν Φυσικῶν κ. **Κλ. Σακάλλα**, ὑπὸ τὰς εἰλικρινεῖς εὐχὰς πολυπλήθους συγγενῶν καὶ φίλων.

Εἰς τὸ μυστήριον ἐπηκολούθησε γαμοσπερὶς μετ' ἀδιαπτώτου φαιδρότητος διαρκέσασα μέχρι τῆς 2ας πρωϊνῆς ὥρας ποικιλλουμένη καὶ ἀνανεουμένη ὑπὸ πλουσίου καὶ ποικιλωτάτου κυλικείου.

Πρὸς τοὺς εὐτυχεῖς νέους ὁμφους, ἀμφοτέρους ὀτρηροὺς πνευματικοὺς ἐργάτας ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἡμῶν εὐχόμεθα: ἀπὸ καρδίας τὰ βέλτιστα.

ΕΠΕΣΚΕΦΘΗΣΑΝ τὴν ἡμετέραν πόλιν τῇ π. ἑβδομάδι ὁ Πανοσιολ. Ἡγούμενος Ἀγ. Νεοφύτου κ. Ἰάκωβος μετὰ τοῦ ἐν Πάφῳ ἐγκρίτου δικηγόρου κ. Ζ. Μαλαματένιου δι' ὑπόθεσιν τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Νεοφύτου κατὰ ἐφεσίοντός τινος Μουσουλμάνου.

ΕΝ ΛΕΣΗι τῷ π. Σαββάτῳ πολυάριθμος δῆμος νέων προοδευτικῶν καὶ ἄλλων ἐγχωρίων συνῆλθον εἰς συνέλευσιν καὶ ἵδρυσαν Ἀναγνωστήριον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ», ἡ ἐκλεγεῖσα δὲ διαχειριστικὴ ἐπιτροπεία ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Δημ. Μηλιώτου, προέδρου, Χ'' Παναγῆ Χ'' Τροφῆ, Σοφ. Φιλίππου, Κυριακοῦ Ζένιου καὶ Γ. Δ. Μηλιώτου, Συμβούλων, Γραμματεὺς ὁ κ. Παναγῆς Παντελῆ καὶ ταμίας ὁ κ. Χριστόφ. χ'' Παναγῆ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐκ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως τῆς 28)11 Ἰουλίου ἐρανιζόμεθα τὰ ἑπόμενα:

Νομοθετ. Συμβούλιον.— Ἔτυχον τοῦ βασιλικοῦ κύρους τὰ ὑπὸ τοῦ νομοθετικοῦ Συμβουλίου ψηφισθέντα 23 ἕλα νομοσχέδια.

Διορισμοί.—Ὁ κ. Σπ. Γ. Τελεβάντος διωρίσθη ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1919 ἀρχιεπόπτης τῆς Ἀστυνομίας.

Ἔπονται πολυάριθμοι διορισμοὶ εἰς διαφόρους κατωτέρας κυβερνητικὰς θέσεις.

—Ὁ κ. Χαρ. Δ. Δημητριάδης, διωρίσθη ἀναπληρωτὴς τοῦ ἐπ' ἀδείᾳ Ἕλληνος δικαστοῦ ἐν Λάρνακι κ. Δ. Δημητριάδου ἀπὸ 1)14 Ἰουλίου 1919.

Δωρίσθη ἀπὸ 1)14 Ἰουλίου Δικαστὴς ἐν Ἀμμοχώστῳ ὁ Μεχμὲτ Χαλὶδ—βέης.

Σύνοδοι Κακουργοδικείου τῷ 1919 (ν. ἡ.)—Πάφος 21 Ἰαν. 27 Ἀπριλίου 28 Σεπτεμβρ.

Λεμεσὸς 27 Ἰαν. 4 Μαΐου, 5 Ὀκτωβρίου.

ΕΡΓΩΝ ΑΝΙΔΡΩΝ ΚΑΙ ΑΤΕΛΕΣΦΟΡΗΤΟΝ

Πιστεύομεν πλήρως εἰς τὰ ἐκτεθειμένα ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ἐλλογίμου Γυμνασιάρχου κ. Πασχαλίδου περὶ τοῦ θλιβεροῦ ἐπεισοδίου κατὰ τὴν Σχολ. τελετὴν τοῦ Γυμνασίου Πάφου. Δὲν διέκοψε τὸν ἀγορεύοντα μαθητὴν ὁ Μητροπολίτης Πάφου ἀλλ' ὁ κ. Γυμνασιάρχης ὅστις κατὰ τὴν ἐπισκόπησιν τοῦ ἀποχαιρετιστηρίου εἶχε διαγράψει τὴν περικοπὴν ἥτις ἀκεραία εἶχεν οὕτως:

«Καὶ τὴν Ἐκκλησίαν μας, τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο παλλάδιον, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐκληροδότησεν, ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην ὁ γλυκὺς ἡμῶν Ἰησοῦς, τὴν Ἐκκλησίαν μας, ἥτις κατὰ τὴν μαύρην ἐκείνην δουλείαν, ἔγεινεν ἡ κιβωτὸς τῆς προγονικῆς μας κληρονομίας καὶ ὁ φωτοβόλος σπινθὴρ, ὅστις ἀνέφλεξεν ὡς ἡφαίστειον τὴν ἐθνικήν μας συνείδησιν· ἄ; τὴν **κρατῶμεν ὑψηλὰ ὡς ἀληθῆ τέκνα της. Δηλαδή, ἂν ποτε τὴν ἴδωμεν κατὰ τὴν** ὁδὸν τοῦ βίου μας προπηλακιζομένην καὶ εὑρισκομένην εἰς θέσιν δεινήν, καὶ οὐχὶ καθισταμένην μέσον πρὸς ἐξύψωσιν καὶ τελειοποίησιν τοῦ ἰδεώδους, τῆς δικαίας καὶ εὐγενικῆς ψυχῆς, ἐὰν τὴν ἴδωμεν καθισταμένην ὄργανον πρὸς ἐκμετάλλευσιν μερικῶν ἀγαθῶν ἀντιλήψεων, καὶ οὐχὶ καθισάμενον τὸ ἱερὸν ἐντευκτήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔπρεπεν οἱ πτήσσοντες ὑπὸ τὸ βάρος τῶν καθημερινῶν φροντίδων νὰ εὕρισκον τὴν κλίμακα, ἥτις θὰ τοὺς ἔφερεν εἰς ὑπερτέραν τινὰ ζωήν, τότε ἡμεῖς αὐτοὶ αὐτόκλητοι, ἄς ἀναλαμβάνωμεν τοὺς ἡνίας της, καὶ ἄς ἐκδιώκωμεν τοὺς βδελυροὺς ἐκμεταλλευτάς της, καθότι εἶναι προτιμότερον νὰ ἐκδιώκωμεν καὶ νὰ πατάσσωμεν τοὺς τοιούτους, παρὰ νὰ ἀνεχώμεθα διαφθειρομένην καὶ ἐκμετελλευομένην τὴν ἁγνὴν νύμφην τοῦ Χριστοῦ.

Τοιαύτην ὅμως διαφθορὰν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῆς ἱερᾶς μας κληρονομίας ἐὰν εὕρωμεν ποτε ὑφισταμένην ἐν τῷ βίῳ μας, καθότι, οἱ χαμερπεῖς ἐκμεταλλευταί, οἱοιδήποτε καὶ ἂν εἶναι, πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου των, θὰ εὑρίσκονται ἑκόντες ἄκοντες, ἔξω τῶν πυλῶν της».

Διεγράφη, λέγει, ἡ περικοπὴ αὕτη ὑπὸ τοῦ κ. Γυμνασιάρχου καὶ ὁ μαθητὴς ἐσιώπησεν. Ὁ μαθητὴς ὁ χρηστὸς ὤφειλε βεβαίως νὰ ὑπακούσῃ ἀδιστάκτως εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ κ. Γυμνασιάρχου καὶ ἀπειθήσας εἶναι ἀξιοκατάκριτος.

Ὤφειλεν ὅμως ὁ Μητροπ. ἀντὶ νὰ ταράσσηται καὶ νὰ ὑβρίζῃ, νὰ ἀσπασθῇ ὡς τέκνα τοὺς Ἑλληνόπαιδας τούτους οἵτινες ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ τῆς ὑλοφροσύνης καὶ τῆς ἀπιστίας τάσσουσιν ἑαυτοὺς φρουροὺς τῆς Ἐκκλησίας.

Οὐδὲν ἀπολύτως ὑπάρχει τὸ ἐπιλήψιμον καὶ ἐπίψογον ἐν τῇ περικοπῇ ταύτῃ καὶ εἶναι παράδοξον ὅτι καὶ ὁ Γυμνασιάρχης κ. Πασχαλίδης ἀπέκοψεν αὐτήν.

Πόσην ἀντίθεσιν ἀποτελοῦσιν οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ μαθητοῦ τοῦ γυμνασίου Πάφου πρὸς τὴν βλασφημίαν καὶ τὴν ὕβριν, τὴν εἰρωνείαν καὶ τὴν χλεύην κατὰ τοῦ μυστηρίου τῆς θείας εὐχαριστίας καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ὑπὸ τοῦ τελειοφοίτου ἐκείνου τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου καὶ ὅμως δὲν ἐταράχθησαν ποσῶς διὰ ταῦτα οἱ ὑπεύθυνοι.

Ὁ κ. Πασχαλίδης μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν παρρησίαν καὶ εἰλικρίνειαν ἠθέλησε νὰ μερισθῇ τὴν εὐθύνην τοῦ δυσαρέστου ἐπεισοδίου, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἐξαλείψῃ τὴν δυσάρεστον ἀπὸ τούτου ἐντύπωσιν.

Ἀμμόχωστος 10 Φεβρ. 18 Μαΐου 19 Ὀκτωβρ.

Λάρναξ 17 Φεβρ. 25 Μαΐου 26 Ὀκτωβρ.

Λευκωσία 23 Φεβρ. 31 Μαΐου 1 Νοέμβριον.

Κυρήνεια 2 Μαρτίου, 8 Ἰουνίου 9 Νοέμβριον.

Σχολικά.—Ὡρίσθησαν σχολικαὶ προσθῆκαι διὰ τὰ χριστιανικὰ δημοτ. σχολεῖα τὸ 1920 αἱ ἑπόμεναι:

Καλοπαναγιώτης.— Δύο διδάσκαλοι εἰς τὸ ἀρρεναγωγεῖον, μία διδασκάλισσα εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον.

Ἀνὰ ἓν σχολεῖον εἰς Δηνοῦ, καὶ Φλάσου.

Πεδουλᾶς.— Εἰς διδάσκαλος ἀρρεναγωγείου καὶ μία διδασκάλισσα παρθεναγωγείου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οἱ βουλόμενοι τῶν κ. κ. διδασκάλων παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Πόρι—Σαϊδ ἀπ' εὐθείας, ὡς διαλαμβάνει ἡ δήλωσις αὐτοῦ, διότι ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος» δὲν ἐπαρκεῖ εἰς ἀλληλογραφίαν μεταξὺ αἰτητῶν καὶ τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

ΕΚ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

Κύριε Συντάκτα.

Ἐπιτρέψατέ μοι ἵνα ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ «Κυπρ. Φύλακος» συγχαρῶ τῇ Σχολ. Ἐπιτροπείᾳ διὰ τὸν ζῆλον μεθ' οὗ ἐπελάβετο τῶν καθηκόντων αὐτῆς πρὸς περαιτέρω βελτίωσιν καὶ ἐδραίωσιν τοῦ Ἐμπορ. Λυκείου.

Προσετέθη εἰς αὐτὸ διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος μία ἐπὶ πλέον τάξις, καθιστάμενον οὕτω ἑξατάξιον. Εἰς τὰς τρεῖς πρώτας τάξεις μετὰ τῆς προπαρασκευῆς εἰς τὰς ξένας γλῶσσας διδάσκονται πληρέστερόν ἢ πρότερον τὰ Ἑλληνικὰ ἤτοι 10 ὥρας καθ' ἑβδομάδα ἐξ ὧν αἱ τρεῖς εἶναι ἀφιερωμέναι εἰς τὰ νεοελληνικά. Καὶ εἰς τὰς τρεῖς ἀνωτέρας τάξεις ὅπου τὰ ἐγκύκλια καὶ τὰ ἐμπορικὰ μαθήματα ἐπικρατοῦσιν, παρέχεται ἀδρὰ καὶ σοβαρὰ διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ὥστε οἱ ἀπὸ τοῦ Λυκείου ἀποφοιτῶντες νὰ ἔχωσι τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις τῆς θείας ἐθνικῆς γλώσσης ἡμῶν καὶ νὰ μετέχωσι τῆς ὑπεροχοῦ ἀνθρωπιστικῆς ἐπιδράσεως αὐτῆς, καὶ πρὸς τοῦτο προσετέθη εἰς ἔτι πλέον φιλόλογος.

Ἐσφαλμένως πάντως ἐγράφη ὅτι παρηγκωνίσθη ἡ διδασκαλία τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς.

Εἰς τὸ Λύκειον ὑπάρχει ἤδη γάλλος καθηγητὴς ἀναλαμβάνων ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους πλήρη τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, ἀναμένεται ἐξ Ἑλλάδος ἔμπειρος Ἕλλην Λυκειάρχος, καθηγητὴς τῶν Ἀγγλικῶν ἐκ Λονδίνου καὶ τῶν ἀνωτέρων ἐμπορικῶν καὶ στενογραφίας ἐξ Ἐλβετίας. Αὐτὸ τοῦτο τὸ προσωπικὸν τοῦ Λυκείου εἶναι ἡ ἀρίστη τῶν συστάσεων.

Ἐνὶ λόγῳ τὸ Λύκειον καταρτίζεται κατὰ τρόπον τοιοῦτον ὥστε ν' ἀναδειχθῇ μία τῶν ἀρίστων ἐμπορικῶν σχολῶν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ, καὶ προσδοκῶμεν ὅτι θὰ προσελκύῃ μαθητὰς οὐ μόνον ἐξ ὅλης τῆς Κύπρου ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν κοινοτήτων τῶν γειτόνων χωρῶν.

Οὐδένα λόγον ἔχουσι πραγματικὸν οἱ ἀπρόστέλλοντες σήμερον τὰ τέκνα των εἰς ξένας προπαγάνδας ὅπου μετὰ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος σπουδαίως ἐπηρεάζεται καὶ ὁ ἐθνικὸς καὶ προσωπικὸς χαρακτὴρ αὐτῶν.

Κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τοῦτο ἐν ᾧ χρόνῳ κυβερνῆται μεγάλων χωρῶν, μεγάλοι βιομήχανοι, μηχανικοὶ καὶ ἄλλοι πρωταθληταὶ τῆς οἰκονομικῆς σταδιοδρομίας μεγάλων ἐθνῶν προσκαλοῦσι τὰς οἰκείας κυβερνήσεις ἵνα ἐπαναφέρωσιν εἰς τὰ ἐθνικὰ ἐκπαιδευτήρια τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν καὶ Λατινικὴν παιδείαν, τὰς κατ' ἐξοχὴν ἀνθρωπιστικάς.

Ἐοχάτως ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀνεκινήθη καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τῆς ὑποχρεωτικῆς μαθήσεως τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ὀξφόρδης καὶ τοῦτο παρέσχε νέαν ἀφορμὴν ἵνα σπουδαῖοι ἄνδρες μετὰ θέρμης πλέξωσι τὸ ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ὑπέροχον ἀνθρωπιστικὴν δύναμιν αὐτῆς, ὥστε ἐν τῷ αἰῶνι τῆς ὑλοφροσύνης καὶ τῆς χρησιμοθηρίας ἡ σύγκλητος τοῦ γεραροῦ Πανεπιστημίου νὰ καθιερώσῃ ἅπαξ ἔτι ὑποχρεωτικὴν τὴν διδασκαλίαν τῆς θείας ταύτης γλώσσης ἐν αὐτῷ.

Μελανωταί τινες χάρτου, χωρὶς τινος μορφώσεως, χωρὶς ἐφοδίου πρὸς τὸ δύσκολον, ἀληθῶς δημοσιογραφικὸν ἔργον, ὑπολαμβάνουσι τὸν ἔμπορον καὶ τὸν βιομήχανον τῆς σήμερον κοινὸν καὶ τυχαῖον βιοπαλαιστήν, καὶ ἀγνοοῦσιν ὅτι ἡ ἐμπορία καὶ ἡ βιομηχανία ἀπέβησαν ἀληθεῖς ἐπιστήμαι καὶ οἱ μετερχόμενοι ταύτας σήμερον ἵνα εὐδοκιμήσωσι καὶ ἀναδειχθῶσιν, ὀφείλουσι νὰ φέρωσι ἐφόδια γλωσσικά, ἐπιστημονικά, καὶ ἐπὶ τούτοις χαρακτῆρα ὑψηλὸν καὶ ἦθος εὐγενὲς ἅτινα προσπορίζει ἡ παιδεία ἡ ἀνθρωπιστικὴ καὶ κατ' ἐξοχὴν ἡ Ἑλληνικὴ κλασικὴ παιδεία.

Ἐν Λάρνακι — **«Ι».**

ΕΚ ΚΑΡΑΒΑ

Ἡ ἐπιστολή μου γραφεῖσα τῇ π. ἑβδομάδι μετ' ἐσπευσμένης συντομίας παρενοήθη. Ὁ τε κ. Ἡγούμενος καὶ ὁ δήμαρχος κ. Γρ. Χ'' Λάμπρου ἀπέσχον νὰ μετάσχωσι προσωπικῶς τῶν δύο ἀντιθέτων συνδυασμῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν σχολ. Ἐπιτροπείας.

Ἐν τέλει ὅμως ὑπεχρεώθη θερμῶς παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν φίλων του καὶ ἐξέχθη ὑπερψηφιότητα, καὶ ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη μετὰ μεγάλης ζωηρότητος ἑκατέρωθεν, ἥτις ἀπέδωκε διὰ τὴν κωμόπολιν ἡμῶν λίαν χαρακτηριστικὰ ἀποτελέσματα.

Ἐμμένομεν ποιούμενοι λόγον περὶ αὐτῆς, διότι τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἐμφαίνουσι τὴν χειραφέτησιν τῆς κωμοπόλεως ἡμῶν ἀπὸ τοῦ κοτζαμπασισμοῦ καὶ τῆς κεφαλαιοκρατίας.

Χαρακτηριστικὴ ἐγένετο ἡ ἀνεξαρτησία καὶ τὸ ὑψηλὸν φρόνημα τῆς νεότητος.

*

ΕΚ ΤΡΙΚΩΜΟΥ

Ἡ ἡμετέρα Κοινότης ἄσμενος ἐδεξιώσατο τὸν εὐέλπιν καὶ ἄριστον νέον κ. Κ. Α. Κωνσταντινίδην, διὰ τοῦ συμβατικοῦ ἐπανελθόντα ἐξ Ἀγγλίας, ὑίὸν τοῦ πολυκλαύστου εὐεργέτου τῆς ἡμετέρας κοινότητος τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Ἀνδρ. Κωνσταντινίδου.

Ἐπὶ ἑξαετίαν ἐν Ἀγγλίᾳ διανύσας τὰς ἐμπορικὰς καὶ γλωσσικὰς αὐτοῦ σπουδὰς φέρει μετὰ τῶν ἄλλων προσωπικῶν χαρισμάτων του καὶ τὰ ἄριστα πνευματικὰ ἐφόδια, ὥστε ν' ἀναδειχθῇ σπουδαιότατος παράγων προόδου καὶ ἐνισχύσεως τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου τῶν Ἀδελφῶν Κωνσταντινίδων, μετὰ τῆς εὐτυχίας καὶ προκοπῆς τοῦ ὁποίου συνδέεται ἐφεξῆς καὶ ἡ πρόοδος καὶ εὐημερία ὅλης ἧς Κοινότητος Τρικώμου.

Διὰ ταῦτα τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἀρίστου νέου ἡ κοινότης ὅλη ἐχαιρέτισε μετ' εἰλικρινοῦς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.

* *

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Παρακαλεῖσθε ὅπως εὐαρεστούμενοι τιμήσητε διὰ τῆς εὐγενοῦς παρουσίας ὑμῶν μετὰ τῆς ἀξιοτ. οἰκογενείας σας τοὺς γάμους ἡμῶν εὐλογηθησομένους ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγίου Γεωργίου τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 7)20 Ἰουλίου 1919, καὶ ὥρᾳ 2 μ.μ.

Ἐν Πραστειῷ τῇ 2)15 Ἰουλίου 1919.

Οἱ μελλόνυμφοι

Συμεὼν Σοφοκλέους
ἐκ Πυργᾶς.

Κακουλλοῦ Λουκᾶ
ἐκ Πραστειοῦ.

ΣΗΜ.— Οἱ νεόνυμφοι μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου θὰ ἀναχωρήσωσι εἰς Πυργᾶν ἔνθα θὰ δεχθῶσι τὰς συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς κατασταίσω γνωστὸν ὅτι, ἀποθανόντος τοῦ συνεταίρου τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Δ. Π. Ι. ΡΟΥΒΑΛΗΣ καὶ Σια οἴκου μακαρίτου ἀδελφοῦ μου Ἀθανασίου Γ. Ρούβαλη τῶν δὲ λοιπῶν δύο κληρονόμων του (Ἀνθούσης Γ. Ρούβαλη, ἐξαφανισθέντος, [illegible] κληρονομικὴν ἀπαίτησίν των δυνάμει τῶν εἰς χεῖράς μας συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων ἡμερομηνίας 15)28 Μαΐου 1919 καὶ 23)5 Ἰουνίου 1919 θέλω συνεχίσει μόνος τὰς ἐμπορικάς, βιομηχανικὰς καὶ καπνεργοστασιακὰς καὶ ἐν γένει ὅλας τὰς ἐργασίας τοῦ οἴκου

Δ. Π. Ι. ΡΟΥΒΑΛΗ & ΣΙΑ

ὑπὸ τὴν αὐτὴν πάντοτε ἐπωνυμίαν καὶ μὲ τὴν παρ' ἐμοῦ ὑπογραφὴν Δ. Π. Ι. Ρούβαλης καὶ Σία.

Εὐελπιστῶν ὅτι θέλετε ἐξακολουθήσει περιβάλλοντες τὰς ἐργασίας μου μετὰ τῆς αὐτῆς ὡς καὶ πρότερον ἐμπιστοσύνης

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως
ΣΤΕΦΑΝΟΣ Γ. ΡΟΥΒΑΛΗΣ

Ἐν Κτήματι τῇ 18)17)1919

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «Ο ΠΕΔΟΥΛΑΣ»

ΣΠΥΡΟΥ Ε. ΚΑΜΙΝΑΡΙΔΟΥ

ΕΝ ΠΕΔΟΥΛΑΙ

Λειτουργεῖ ὡς καὶ πρότερον, μὲ ἄκραν καθαριότητα περὶ πάντα, μὲ πρόθυμον ὑπηρεσίαν.

Προσετέθησαν νέα δωμάτια εὐρύχωρα καὶ ἐύαερα.

Ὅροι πάντοτε συγκαταβατικοί.

ΚΑΛΟΝ ΧΩΡΙΟΝ ΠΕΔΟΥΛΑΣ

Γίνεται γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τῆς 20 Ἰουνίου (ν.ἡ.) τοξειδεύει ἀπὸ Καλοῦ Χωρίου εἰς Πεδουλᾶν ἅμαξα τοῦ κ. **Ι. Ν. Ζαμπερίνη.** ἐγένετο δὲ πρόνοια ὅπως οἱ ἐπιβάται εὑρίσκωσι καθαριότητα, πρόθυμον ὑπηρεσίαν, εὐγενῆ συμπεριφορὰν καὶ ἀγώγια συγκαταβατικά.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν πρὸς τὸν ἐν Καλῷ Χωρίῳ ἀντιπρόσωπον κ. Χρύσανθον Πηλαβάκην ὅστις προθύμως πάσαν εὐκολίαν.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΜΑΞΩΝ

Ὀγνωστὲς ἁμαξηλάτης **Νικόλαος Σάββα** καὶ πρώην τοιοῦτος τῆς Μονῆς Κύκκου καθιστὰ γνωστὸν ὅτι ἔχει ὑπὸ ἐνοίκιον διὰ ταξείδια [illegible] λαντὼ καινουργὲς μὲ ζῶα καλά

Οἱ βουλόμενοι παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν ἴδιον εἰς τὸ Χάν Ἀποστόλη παρὰ τὴν Ἁγ. Σοφίαν

ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Λευκωσίᾳ. τῇ 11 Ἰουλίου 1919.

Κύριε.

Πολὺ θὰ ὑποχρεωθῶ ἐὰν ἐπιτρέψητε ἵνα διὰ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος σας παρακαλέσω τοὺς κατοίκους Λευκωσίας νὰ κάμωσιν ὅ,τι δύνανται πρὸς περισσοτέραν ἐντύπωσιν τοῦ γεγονότος φωταγωγοῦντες καὶ στολίζοντες τὰς οἰκίας των κατὰ τὴν 19ην ἰσταμένου.

Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην θὰ ἑορτάσωμεν ἐν τῶν μᾶλλον ἀξιοσημειώτων γεγονότων ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ καὶ ἐλπίζω ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Λευκωσίας δὲν θὰ καθυστερήσωσιν ἐν τῇ ἐπιδείξει τῆς χαρᾶς των ὅτι ἡ πολὺ ποθουμουμένη εἰρήνη ὑπεγράφη.

Μετὰ τιμῆς.

G. S. Cade

Διοικητὴς.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

Πρὸς πλήρωσιν θέσεών τινων διδασκαλισσῶν ἐν τοῖς Παρθεναγωγείοις καὶ διδασκάλων ἐν ταῖς Ἀστικαῖς Σχολαῖς προκηρύσσεται διαγωνισμὸς μεταξὺ πτυχιούχων τοῦ Διδασκαλείου Θηλέων Φανερωμένης, καὶ τοῦ Παγκυπρίου Διδασκαλείου ἢ ἄλλων ἰσοτίμων Ἑλληνικῶν τοιούτων μετὰ βαθμοῦ τοὐλάχιστον πάνυ καλῶς καὶ διαγωγῆς κοσμιωτάτης.

Αἱ αἰτήσεις δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν γραμματέα τῆς Ἐπιτροπείας κ. Ν. Καταλᾶνον μέχρι τῆς 10 Ἰουλίου ἐ. ἔ., συμπεριλαμβανομένης, αἱ αἰτήτριαι δὲ καὶ οἱ αἰτηταὶ δέον νὰ προσέλθωσιν τῇ 12η τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ὥρᾳ 8 π.μ. εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 28 Ἰουνίου 1919.

Ἐκ τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας Λευκωσίας.

ΔΕΣΜΕΝΑ ΚΟΥΚΚΙΑ

Εἰς τὸ παρὰ τὸ Γυναικοπάζαρον Κατάστημα ἀερισύχων ποτῶν καὶ ἀτμόμυλον τοῦ κ. **Θεοδ. Φυρανέ** ἀλεσμένων κουκκιῶν, [illegible] τα λειανικῶς καὶ χονδρικῶς εἰς λίαν συγκαταβατικὴν τιμήν.

Ἡ Δὶς **Εὐφροσύνη Κ. Καζαντζῆ** ἐπὶ τριετίαν φοιτήσασα εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν σχολὴν ἐν Λευκωσίᾳ τῆς Ἄδας Ναυσιᾶς Χριστοφίδου καὶ μετ' ἐξετάσεις θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς εὐδοκίμους λαβοῦσα πιστοποιητικὸν τῆς ἱκανότητος αὐτῆς περὶ τὴν κοπτικὴν καὶ ραπτικὴν γυναικείων ἐξωτερικῶν ἐνδυμάτων προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας αὐτῆς εἰς Παρθεναγωγεῖον τῆς Νήσου.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΛΟΥΛΑ ΤΖΩΡΤΖ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΥΡΩΣΙΝ

ΤΗΣ ΣΥΚΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Ὁ Ρέουτερ μετέδωκε τηλεγραφικὴν περίληψιν τοῦ εἰσηγητηρίου λόγου τοῦ Λοῦ Τζώρτζ ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ περὶ ἐπικυρώσεως τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης, ὡς ἑξῆς:

Ὁ Λόυδ Τζώρτζ ἐν μακρῷ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων λόγῳ του ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς μετὰ τῆς Γερμανίας συνθήκης εἶπε μεταξὺ πολλῶν ἄλλων καὶ τὰ ἀκόλουθα:—Τὸ πρὸς ἐκδίκασιν τοῦ Κάϊζερ δικαστήριον θὰ συνέλθῃ ἐν Λονδίνῳ, τοῦτο δὲ θὰ εἶνε συμμαχικόν. Θὰ προσκληθῶσιν ἐπίσης εἰς δίκην ἀξιωματικοὶ ἐνεχόμενοι δι' ὑποβουχιακὰς βιαιοπραγίας καὶ ἄπαντες οὗτοι θὰ τύχωσιν ἀπολύτως δικαίας μεταχειρίσεως ἐν τῇ διαδικασίᾳ. Ὁ πρωθυπουργὸς προσεκάλεσεν οἱονδήποτε νὰ καταδείξῃ καὶ μίαν ἀτλῆν πρᾶξιν ἀδικίας ἐν τοῖς ὅροις τῆς εἰρήνης ἢ ὁτιδήπο